

Ričard Gerber

Vibracijska medicina

Ljudsko telo je sačinjeno od elektronskih vibracija, i svaki atom i element tela, svaki organ i organizam, ima svoju elektronsku jedinicu vibracije neophodnu za održanje i ravnotežu tog konkretnog organizma. Svaka jedinica, kao ćelija ili jedinica života, u sebi nosi sposobnost za samoreprodukciju prema prvom zakonu reproduktivne deobe. Kada sila u bilo kom organu ili elementu tela oslabi u svojoj sposobnosti za reprodukciju te ravnoteže neophodne za održavanje fizičke egzistencije i njenu reprodukciju, taj deo gubi svoju elektronsku energiju. Do ovoga može doći usled povreda ili bolesti nastalih delovanjem spoljašnjih sila. Uzrok može da bude odsustvo eliminacije u sistemu ili neuspeh nekih drugih činilaca da zadovolje zahteve tela. (dodat kurziv)

Edgar Kejsi (1928), iz knjige Tomasa Sjugrua There Is A River

Ova knjiga posvećena je velikoj spiritualnoj Hijerarhiji koja u tišini radi na podizanju ljudske svesti.

Prvi priručnik o isceljivanju finotvarnom energijom

Posebna napomena čitaocu

Iako je ovu knjigu u kojoj se razmatraju različiti metodi isceljivanja napisao lekar, ona ne treba da se čita kao izvor specifičnih preporuka i saveta za lečenje određenih bolesti. Ova knjiga predstavlja istraživanje mehanizama različitih alternativnih terapija koje mogu biti dodatak konvencionalnom medicinskom pristupu. Ova knjiga nije zamišljena kao zamena za dobru medicinsku dijagnostiku i lečenje. Pre pokušaja korišćenja terapija pomenutih u ovoj knjizi, preporučljivo je da čitalac potraži pomoć iskusnog lekara ili iscelitelja radi dijagnoze, lečenja i saveta oko izbora određene terapije.

Takođe, savet svim čitaocima, a naročito onima koji nisu profesionalno orijentisani na ovu materiju, jeste da prvo pročitaju zaključak poglavlja koje nameravaju da čitaju, pa da tek onda čitaju poglavlje od početka. Iskustvo je pokazalo da je to najbolji način da čitaoci usvoje određene kompleksne informacije i steknu ključni uvid neophodan za razumevanje sledećih poglavlja. Svakako je preporučljivo da se poglavlja u knjizi čitaju po redu, zato što se informacije u svakom poglavlju oslanjaju na ono o čemu je bilo reči u prethodnom poglavlju.

Ričard Gerber, M. D.

Sadržaj

Izrazi zahvalnosti

Uvod Vilijama A. Titera

Uvod Gabrijela Kuzensa

Predgovor

Predgovor trećem izdanju

Vibracijska medicina: prvi priručnik o isceljivanju finotvarnom energijom

I O hologramima, energiji i energetske medicine: ajnštajnovski pogled na žive sisteme

Čuda laserske svetlosti: holografija kao novi model realnosti

***“Kako je gore, tako je i dole”*: holografski princip u prirodi**

Naučni dokazi: potraga za eterskim telom

***Moguće odgonetke «fantomskog lista»*: etersko telo kao hologram**

Vesti iz sveta fizike elementarnih čestica: materija kao zamrznuta svetlost i njene medicinske implikacije

***“Kako je dole, tako je i gore”*: univerzum kao kosmički hologram**

Zaključak poglavlja: novi energetske principi za Novo doba

II Njutnovska medicina protiv ajnštajnovske: istorijski osvrt na umeće i nauku isceljivanja

Biljna medicina: počeci terapije lekovima

Homeopatska medicina: radikalni iskorak u odnosu na bilje

Čuda vode, i šta ih čini mogućim

Finotvarno-energetski model isceljivanja homeopatijom

III Najraniji počeci energetske pristupa u medicini: nastanak vibracijske medicine

Nastanak i razvoj X-zraka: rani medicinski modeli korišćenja energije u dijagnostici i lečenju

Elektroterapija: od ublažavanja bolova do lečenja fraktura

Ponovo o X-zracima: razvoj CT skenera

Posle CT skenera: telo snimljeno MRI skenerom

Korak dalje – EMR skeniranje i elektroterapija: na pragu eterskog

IV Frekvencijski domeni i finotvarne ravni materije: uvod u višedimenzionalnu ljudsku anatomiju

Fizičko-eterska međuveza: sledeće veliko otkriće u razvoju energetske medicine

Čakre i nadiji: lekcija iz indijske finotvarno-energetske anatomije

Astralno telo: sedište naših emocija i mehanizam vantelesne svesti

Naučni model područja frekvencija: Tiler-Ajnštajnov model pozitivno-negativnog prostora/vremena

Mentalno, kauzalno i viša spiritualna tela

Frekvencijski model naše proširene – finotvarno-energetske anatomije:

okosnica razumevanja višedimenzionalnog ljudskog bića

Reinkarnacija i ljudska transformacija: višedimenzionalni model evolucije svesti

V Sistemi finotvarne energije i njihov značaj za drevne metode isceljivanja

Akupunktura i kineska filozofija isceljivanja: moderan pristup drevnom metodu dijagnostike i tretmana

Jin/jang i pet elemenata: kinesko shvatanje prirode

Hronobiologija i sistemi akupunkturnih meridijana

Sistem akupunkturnih meridijana kao dijagnostička međuveza

Mreža meridijan-glijalna ćelija: električna međuveza sa ljudskim nervnim sistemom

Sistem akupunkturnih meridijana kao terapijska međuveza: povratak konceptu isceljivanja energijom

VI Novi pogledi na dosada neviđeni svet: razvoj tehnologija finotvarne energije

Dijagnostički sistemi zasnovani na meridijanima: Hanemanova saznanja usklađena sa novim tehnologijama

EAV i bolest koju uzrokuje životna sredina: novi pogled na kliničku ekologiju

Od EAV do radionike: pravi frekvencijski model dijagnostike i terapijske primene

Mehanizmi funkcionisanja radionike i radiestezije: dalje razmatranje veze čakri i nervnog sistema

VII Razvoj energetske medicine: učenje isceljivanja oslanjanjem na mudrost prirode

***Učenje isceljenja cvetnim lekovima: dr Bah otkriva skrivene poklone prirode
Revolucija isceljivanja cvetnim ekstraktima: Gurudin doprinos sintezi energetske medicine***

Karma, svest i kristalna mreža: epifiza – veza sa desnom moždanom hemisferom

Problem mijazama: naše energetske sklonost ka bolesti

Detaljniji uvid u neke od novijih cvetnih preparata: revolucionarni metodi isceljivanja na fizičkom i eterskom nivou

Eliksiri od dragog kamenja i homeoterapija: dalje istraživanje energetskog isceljivanja

Iscliteljska moć sunčeve svetlosti i vode: nova otkrića u razumevanju energetskih darova prirode

VIII Fenomen parapsihičkog isceljivanja: istraživanje dokaza o postojanju neotkrivenih ljudskih mogućnosti

Parapsihičko isceljivanje kao jedan aspekt ljudskog potencijala: istorijski pogled na njegov razvoj kroz razdoblja

Moderna istraživanja u oblasti parapsihičkog isceljivanja: naučnici ispituju biološke efekte isclitelja

Energetske sličnosti između isclitelja i magnetskih polja: nauka stiče bolji uvid u animalni magnetizam

Iscljujuće energije i negativna entropija: težnja ka jačanju uređenosti i ćelijske organizacije

***Dr Kriger se zanima za isclitelje i hemoglobin: evolucija Terapeutskog Dodira
Od magnetnih prelaza do spiritualnog iscljivanja: višedimenzionalni model iscljujućih energija***

IX Kristali i sistem ljudske finotvarne energije: ponovno otkriće drevnog umeća iscljivanja

Tajna istorija kristalne tehnologije: poreklo Silikonske doline na izgubljenom kontinentu Atlantide

Iscljivanje pomoću kristala kvarca: ponovno otkriće drevnih oruđa za transformisanje bolesti

Novi pogledi na mineralno carstvo: energije prirode i sedam kristalnih sistema

Skriveni darovi iz nedara Zemlje: spiritualni i isceljujući kvaliteti dragog i poludragog kamenja

X. Objedinjavajuća mreža života: naš odnos prema čakrama

Novi model zdravlja i bolesti: bolest kao manifestacija disfunkcije čakre

Dinamika čakri i spiritualne lekcije ličnog razvoja

Meditacija, reinkarnacija i ljudska bolest: čakre kao skladišta karmičke energije

Fiziološki koncepti meditacije i prosvetljenja: Bentovljev model rezonancije srce-mozak i fizio-kundalini sindrom

XI Holističko isceljivanje i promene paradigme: pojava medicine novog doba

Vibracijsko isceljivanje i holistička medicina: postupni zaokret od redukcionizma ka holizmu

Stres, bolest i zdravlje: nove definicije zdravlja i celovitosti

XII Lična i planetarna evolucija: vibracijsko isceljivanje i njegove implikacije na razvoj čovečanstva

Lična odgovornost i spiritualni razvoj: naši urođeni potencijali za samoisceljivanje

Kosmički ciklus regeneracije i ponovnog rođenja: drevne filozofije za Novo doba

Vibracijska medicina kao spiritualna nauka budućnosti: naredni spiritualni korak u ličnoj i planetarnoj transformaciji

XIII Poslednja dostignuća vibracijske medicine

Povratak homeopatije

Cvetni ekstrakti i vibracijski eliksiri

Elektromagnetni uređaji za lečenje i lek protiv raka: novi momenti, i osvrt u prošlost

Vibracijsko isceljivanje zvukom

Isclitelji, ljudsko srce i hipoteza o Zemljinom polju: isceljujuća veza

Dodatak: Tiler-Ajnštajnov model pozitivno-negativnog prostora/vremena

Važniji pojmovi

Referentna literatura

Uvod

U nauci i tradicionalnoj zapadnoj medicini doskora se smatralo da živi organizam funkcioniše uslovljen sledećim tokom reakcija:

Jednačina 1

Funkcija Struktura Hemija

Kada organizam nije funkcionisao pravilno, razlog je tražen u strukturnom nedostatku u sistemu koji je nastao usled poremećaja hemijske ravnoteže. Činilo se da je hemijski nivo homeostaze zavistan od povezanosti sa dubljim nivoom energetske strukture organizma, ali nikada nije razotkrivena jasna veza između njih. U skorije vreme, povećalo se interesovanje za pitanje odnosa između hemijskih stanja i elektromagnetnih polja. Studije iz neuropsihijatrije nam pokazuju da električne struje niskog intenziteta između određenih delova mozga izazivaju određene promene ponašanja koje su primećene u slučaju izvesnih hemikalija koje stimulatивно deluju na mozak. Niska jednosmerna struja (od 10^{-12} amp/mm² do 10^{-9} amp/mm²) primenjena na leukocite in vitro uticala je na ćelijsku regeneraciju, dok je veća struja prouzrokovala degeneraciju. Ove studije su nastavljene kako bi se poboljšalo zaceljenje fraktura kod životinja i ljudi. Iako mi još uvek ne možemo jasno da razumemo na koji način električna i magnetna polja utiču na ćelijski metabolizam jasno je da prva jednačina treba da bude zamenjena sledećom jednačinom:

Jednačina 2

Funkcija Struktura Hemija Elektromagnetna energetska polja

Ilustracija ove jednačine je Vulfov zakon promena koštane strukture, koji kaže da ako je jedna kost izložena neravnomernom opterećenju u određenom vremenskom periodu, kost će razviti novu koštanu masu (trabeculae) tačno na onim mestima gde to neophodno kako bi se na najbolji način podnelo novonastalo opterećenje. Fizičko opterećenje manifestuje se bujanjem vlakana i gomilanjem kolagena, koji su piezoelektrični, tako da se stvara elektrostatičko polje sa određenom orijentacijom i polaritetom. Ovo elektrostatičko polje, sa svojim mikrostrujama, pokreće jonsku i koloidnu

redistribuciju lokalnih telesnih tečnosti na određena mesta gde se dešava aglomeracija i stvaranje nove strukture. Nova struktura postepeno očvršćava i kalcifikuje, i na kraju se formiraju mikrostrukture koje čine trabeculae. Nije teško zamisliti finija opterećenja emocionalnog i mentalnog sklopa koja pokreću lanac dešavanja.

Jednačina 2 je očigledno nepotpuna zato u nju nisu uračunati mentalni efekti. Hipnotisano ljudsko telo sposobno je za istinski neverovatne podvige snage i izdržljivosti koji svedoče o povezanosti nesvenog uma/strukture. U aikidou, zenu i jogi, možemo da vidimo svesnu vezu između uma, s jedne, i strukture i funkcije, s druge strane. Nedavno obavljene studije u oblasti tehnika biofidbeka pokazale su da usmereni um ne može da kontroliše razne autonomne telesne funkcije kao što su telesna temperatura i bol, ali takođe mogu da utiču na oporavak tela. Konačno, na drugom planu, moderna psihoterapija pokazala je da izvesni hemijski tretmani utiču na hemijska stanja. Radi se o tome da su «mentalna polja» dodatni činioci koji treba da se nađu na desnoj strani lanca reakcije date u jednačini 2. Druga polja, koja još nisu sasvim otkrivena, takođe imaju ulogu u ovom lancu reakcije. Označimo ih zajedno kao «fintvarno-energetska polja» i unesimo ispravku u jednačinu 2:

Jednačina 3

Funkcija Struktura Hemija

Finotvarno-energetska polja Elektromagnetna energetska polja

Jednačina 3 je prihvatljiva reprezentacija živog organizma, ćelije ili membrane. Svaki član u lancu reakcije održava svoje uslove homeostaze kroz neposrednu podršku člana sa desne strane. Pojava ozbiljne neravnoteže u bilo kojem članu u lancu vodi, vremenom, do jasnog narušavanja homeostaze člana sa leve strane. Da bi se razvio sistem upozorenja za slučaj hemijske homeostaze biološkog sistema, nepochodno je stvoriti uređaj koji prati elektronsku prirodu biološkog sistema. Da bi se dobio podatak u vezi sa budućim kvarovima bioelektričnog sistema, fintvarno-energetska polja biološke celine moraju se nadgledati. Zasada nema dovoljno znanja u pogledu prirode i karaktera ovih fintvarno-energetskih polja, otuda se električni sistem praćenja mora upotrebiti kao baza za blagovremenu opomenu. To je povoljna

okolnost zato što se naša tehnička kompetencija značajno uvećala u ovoj oblasti u poslednjih nekoliko decenija.

Postoji izvestan broj uređaja koji omogućavaju brzo dijagnosticiranje zdravstvenog stanja tela i tretman poremećaja. Mnogi praktičari holističke medicine počinju da koriste ove uređaje, i postalo je važno shvatiti kako oni funkcionišu na električnom nivou i šta oni zapravo mere u ljudskom telu. Koristeći osnovnu informaciju o električnim svojstvima i odgovoru kako makroskopskih tako i mikroskopskih (akupunkturnih tačaka) oblasti kože, postalo je moguće objasniti ključne odlike tri glavna dijagnostička instrumenta na tržištu. Jedan od ovih instrumenata je Volov dermatron, koji se takođe koristi pri odabiru homeopatskih lekova za pacijenta. On je, dakle, uzan most preko bezdana, koji odvaja domene elektromagnetne i finotvarne energije, koji je prikazan u jednačini 3. Da bi se taj most ojačao i dobio kvantitativnu podlogu, potrebno je doći do jasnijeg razumevanja osnovne prirode homeopatije i njenog odnosa prema tradicionalnoj zapadnjačkoj medicini.

Reklo bi se da je naglasak na bolesti a ne na zdravlju doveo do razdvajanja alopatske i homeopatske prakse. Fizičko telo pokazuje očiglednu materijalizaciju bolesti; odnos sa finijim aspektima koji su povezani sa zdravljem nije lako izmeriti. Konvencionalna alopatska medicina direktno se bavi hemijskim i strukturnim komponentama fizičkog tela. Ona se može svrstati u klasu istinski objektivne medicine zato što se bavi prirodom isključivo na četvorodimenzionalnom prostorno/vremenskom nivou, i pronašla je obilje direktnih laboratorijskih dokaza da potkrepi svoje psihohemijske hipoteze. Do toga je došlo otuda što pouzdana osetljivost i ljudi i mernih uređaja trenutno funkcioniše na tom nivou.

S druge strane, homeopatska medicina posredno se bavi hemijom i strukturom fizičkog tela neposredno se baveći supstancom i energijom na višem, finijem nivou. Ona se zasada mora klasifikovati kao subjektivna medicina iz sledećih razloga: 1) bavi se energijom koja trpi jak uticaj mentalne i emocionalne aktivnosti pojedinca, i 2) nije bilo nikakve dijagnostičke opreme pomoću koje bi bilo moguće pronaći dokaze koji govore u prilog hipotezi lekara.

I teorijska struktura i eksperimentalno laboratorijsko istraživanje finotvarnih energija ima suštinski značaj za postavljanje pravilne naučne osnove za

homeopatiju. Stav koji se tiče prvog dozvoljava testiranje Zbog toga, jednačina 3 mora dobiti sledeći oblik:

Jednačina 4

Struktura pozitivnog prostora/vremena Fizička hemija Elektromagnetna energetska polja

Funkcija Finotvarno-energetska polja

Struktura negativnog prostora/vremena Eterska hemija Magnetoelektrična energetska polja

Alopatska medicina prati gornju putanju između finotvarno-energetskih polja i funkcionišućeg stanja čoveka, dok se homeopatska medicina kreće donjim putem između ova dva domena. U suštini, razlikovanje finotvarnih energija jednačine 3 vodi nizu paralelnih kola iz jednačine 4, u kojima dva različita nivoa hemije i energije deluju u dva različita prostorno/vremenska okvira.

Ova knjiga Ričarda Gerbera pokušaj je da se predstavi konceptualni most između alopatske medicine i buduće finotvarno-energetske medicine. To je knjiga pisana u širokom rasponu, s ciljem da se uspostavi kvalitativna i donekle spekulativna perspektiva. Nije neophodno slagati se sa svakom pojedinošću iznetom u ovoj knjizi da bi se stekla predstava o ukupnoj sintezi koju ona vrši. Dr Gerber se nada da će upravo ta ukupna sinteza informacija, i velika perspektiva, biti ono čime će čitaoci biti obogaćeni.

Knjiga mi se dopala, uživao sam čitajući je, i mislim da se pojavljuje u pravo vreme. Ne slažem se sa svime što u njoj može da se pročita ali, u glavnim crtama, ona je dosledna u onome što je po mojem ličnom shvatanju njena osnovna ideja, koja bi se mogla formulirati na sledeći način:

Mi smo svi elementi duha, neuništivi i večni, spojeni u božanskom. U nama postoji jedinstveni mehanizam opažanja, naš um. Prema mom teorijskom modelu, um se sastoji od tri nivoa – instinktivnog, intelektualnog i spiritualnog – i funkcionise u šestodimenzionalnoj prostornoj rešetki.

Um stvara medijum za iskustvo (univerzum, svet, telo), i svaka osoba, kao spiritualno biće sa mehanizmom opažanja, učestvuje u tom medijumu koji se kreće trajno programiranom putanjom. Biće je povezano sa medijumom kroz

emocionalno kolo. Element koji se koristi za konstruisanje ovog medijuma ili simulatora je dvojne ili mešovite prirode. Jedan deo, koji je električan po svojim osobinama i kreće se brzinama manjim od brzine elektromagnetnog svetla, jeste pozitivna energija i pozitivna masa. To je fizički deo simulatora. Drugi deo, koji je magnetne prirode i kreće se brzinama većim od brzine elektromagnetnog svetla, jeste negativna masa i negativna energija. To je eterski deo simulatora. Ukupni zbir ove dve energije, kao i zbir njihovih entropija, jednak je nuli. Na taj način, totalni simulator ili medijum sazdan je od onoga što mi nazivamo «prazan prostor», prostor duha, u procesu koji je fluktuirajućeg tipa. Ovaj posrednički svet (simulator) samo je «svet pojava i oblika», svet relativne realnosti koju oblikujemo svojim umom. Izvan njega je apsolut! Potrebno je da naučimo kako da se probijemo kroz slabe tačke «relativnog» da bi stekli predstavu o «apsolutu». Međutim, svako ko čita ovu knjigu nalazi se u simulatoru, a kada govorimo o holističkom zdravlju i novoj medicini, ona mora da bude medicina od istog tog materijala, materijala simulatora. Znamo dosta o jednom aspektu materijala simulatora (fizičkog), ali veoma malo nam je poznato o njegovoj mešovitoj prirodi (eterskoj). Došlo je vreme da započnemo ozbiljno istraživanje eterskog, i da razvijemo nauku eterskog materijala kako bi uravnotežili našu trenutnu, fizičku, materijalnu nauku. Ova knjiga je značajan doprinos novoj svesti koja je neophodna da se taj zadatak izvede.

*prof. Vilijam A. Tiler, Ph. D.
odsek Elektrotehnički materijali i tehnologije
Stenfordski univerzitet
jun 1987.*

Gabrijel Kazens, M. D.

Uvod

Ser Artur Edington je jednom rekao: «Često je lakše kamili da se provuče kroz iglene uši nego čoveku naučniku da prođe kroz vrata. Svejedno da li se radi o

*vratima ambara ili crkve, on bi mudrije postupio ako bi prihvatio činjenicu da je običan čovek, i kroz njih jednostavno prošao umesto da čeka dok sva naučna pitanja koje taj ulazak povlači ne dobiju zadovoljavajuće odgovore.» U knjizi *Vibracijska medicina* dr Ričard Gerber ne samo da nam pomaže da prođemo kroz vrata razumevanja i prihvatanja vibracijske medicine, već ispituje i kako doći do njih. Ova knjiga predstavlja enciklopedijski i sveobuhvatan pregled vibracijske medicine. Autor stvara jasnu sliku modela ljudskog organizma od fizičkog do eterskog nivoa. On, zatim, uvodi harmonike finih energija duhovnih ravni. U ovoj knjizi počinjemo da sagledavamo ljudski organizam kao seriju međusobnih višedimenzionalnih energetskih polja. Razvijajući ovaj model na naučnoj osnovi, i oslanjajući se na skorašnja klinička i laboratorijska istraživanja, ova knjiga omogućava čitaocu da detaljnije shvati jezik tela/uma/duha koji se razvija u holističkom pristupu zdravlju danas. Čitalac treba da ima na umu da modeli nisu nužno stvarni, već da služe kao konceptualni alati koji treba da povećaju mogućnost funkcionalnog razumevanja. Čak je i ideja energije koncept. Ako bi oni sa medicinskim znanjem bili u stanju da se sete da je Njutnov mehanistički pristup takođe bio samo model baziran na konceptu starom dve stotine godina, prelaz na Ajnštajnov kvantni model bi se protekao uz znatno manje otpora. Otežavajuća okolnost je da se zvanična medicina i dalje ponaša kao da veruje u ispravnost Njutnovih koncepata – čija netačnost je dokazana u poslednjih 50 godina.*

Dr Gerber je obavio sjajan posao stvarajući radni model fizičko-eterske međuveze. On jasno objašnjava odnos akupunkturnih meridijana, otkrivenih pomoću dr Motojaminog AMI uređaja, i koristi prefinjenu Kirlijanovu fotografsku dijagnozu da bi pokazao kako etersko telo formira tip holografske magnetne mreže koja komunicira sa električno baziranom materijom i ćelijama fizičkog bića. Sistem meridijana je ključ međuveze između eterskog i fizičkog. Istaknuto je da je međuveza dijagnostički bitna zato što stanja bolesti mogu biti otkrivena na eterskom nivou pre nego što se manifestuju na fizičkom nivou. Iz toga sledi da ako je bolest moguće otkriti na eterskom nivou, ona se može sprečiti. Pošto dr Gerber detaljno objašnjava naučnu instrumentaciju koja je razvijena i korišćena za dijagnozu na fizičko-eterskoj međuvezi, ona daje kredibilitet toj fizičko-eterskoj međuvezi tako da i najokoreliji skeptici ne mogu da je ignorišu.

Tiler-Ajnštajnov model skiciran u knjizi, koji opisuje eterske energije kao negativno prostor/vreme, te magnetno-električne energije brže od svetlosti, daje

dodatni dublji i nov uvid u fizičko-etersku međuvezu, i generalni odnos materije i energije. To nam takođe pomaže da razumemo teškoće merenja tih etersko/magnetoelektričnih energija, zato što se one ne mogu meriti standardnim elektromagnetnim instrumentima koji funkcionišu u pozitivnom prostoru/vremenu. Ohrabrujuće je čitati o tekućim istraživanjima u ovim oblastima, u kojima se te etersko/magnetoelektrične energije trenutno mere pomoću bioloških sistema kao što su funkcije enzima, efekti kristalizacije vode, i promena ugla veze kiseonika i vodonika u vodi.

Knjiga jasno, temeljno i nenametljivo upućuje čitaoca na zaključak da mi kao ljudski organizam predstavljamo seriju međusobnih višedimenzionalnih finotvarno-energetskih sistema, i da ako ti energetski sistemi ispadnu iz ravnotežnog stanja to može prouzrokovati patološke simptome koji se ispoljavaju na fizičkom/emocionalnom/mentalnom/spiritualnom nivou. U njoj ćemo naći opis kako te neravnoteže mogu biti vraćene u stanje ravnoteže pomoću pravih frekvencija finotvarne energije. Ovo je osnova na kojoj počiva vibracijska medicina. Dr Gerber dalje tačno ističe da kada je ljudski organizam oslabljen ili je van ravnoteže, on osciluje promenjenoj ili manje harmoničnoj frekvenciji. Ta nepravilna frekvencija predstavlja celokupno stanje ćelijskog energetskog balansa. Ako osoba nije u stanju da povrati ravnotežu ili poveća svoj energetski nivo do nivoa normalne frekvencije, tada je potreban opšti ili specijalno podešeni frekvencijski unos. To je uloga koju ima vibracijska medicina.

Ova knjiga daje odličan pregled različitih pristupa u vibracijskoj medicini. Ono što je posebno prijatno je to da ih dr Gerber sve povezuje u svom opštem modelu. Ovo je dobrodošao pregled oblasti vibracijske medicine koji može razumeti običan čitalac kao i profesionalci zainteresovani da nauče nešto o vibracijskoj medicini.

Dok prelazimo sa materijalističkog, mehanističkog, njutnovskog pogleda na svet na Ajnštajnov, kvantno-mehanički holizam, medicina i shvatanja ljudi koji je praktikuju takođe će morati da se menjaju. Ponovo ćemo prihvatiti holistički pogled koji postoji hiljadama godina. To je shvatanje po kojem ne samo što iscelitelj na isceljivanje iz holističke perspektive gleda kao na deo celokupnog odnosa sa univerzumom, već iscelitelj, uz to, treba da živi na takav celovit i harmoničan način. Video sam da to aktivno praktikuju određeni ajurvedski lekari u Indiji, i slušao sam o tome od taoističkih iscelitelja, američkih indijanskih iscelitelja, i Hunza iscelitelja. U našoj zapadnjačkoj

kulturi takvo shvatanje već više od dve hiljade godina praktikuju Eseni, koji su dali iscelitelje kao sto su Jovan Krstitelj, Sveti Jovan, i naravno Isus. Oko 1400. godine Konstantin Afrički ponovo otkriva ovu ideju, proučavajući esenske tekstove u manastiru Monte Kazino, i potom držeći predavanja u medicinskoj školi u Salernu, u Italiji. Danas, kao i oduvek, postoje iscelitelji koji nastavljaju da prenose tu harmoničnu tradiciju holističkog isceljivanja o kojoj dr Gerber tako pasionirano piše. Politička moć medicinskog sistema nikad neće moći da zaustavi posvećenost i ljubav koju ovi ljudi gaje prema isceljivanju. Cilj ove knjige je da pridobije širu podršku za ove iscelitelje.

Važno je razumeti da isceljivanje koje ovi iscelitelji vrše potiče od njihove harmonije i ljubavi. To je holizam koji nije zasnovan na najmodernijoj dijagnostici, ili na nekoliko naprednih pristupa lečenju, već na perspektivi koja uključuje sve aspekte lečenja. To je jednostavan i celovit energetski pristup na više nivoa, pre nego niz pojedinačnih alternativnih terapija.

*Ova knjiga je deo sve šireg medicinskog konsenzusa koji se može sažeti u sledeće reči dr Gerbera: "Medicinski sistem koji poriče ili ignoriše spiritualnost biće nepotpun, zato što izostavlja najosnovniji kvalitet ljudskog postojanja, spiritualnu dimenziju". On ističe ono što je detaljno opisano u mojoj knjizi *Spiritual Nutrition and the Rainbow Diet* (Spiritualna ishrana i "dugina" dijeta), naime da se «tkiva koja čine našu fizičku formu hrane ne samo kiseonikom, glukozom i mineralima, već i višom energijom koja fizičkoj formi daje kvalitet života i kreativnog izraza". Zdravlje je potpuna ravnoteža između naših sistema finotvarne energije, fizičkog medijuma i Majke Prirode. Mnogi iscelitelji veruju da u stanju harmonije u kojem apsorbujemo više nivoa energije, čak i upotreba velikih doza vitamina, kako se preporučuje u ovoj knjizi, može biti nadražaj koji organizam izbacuje iz ravnoteže.*

Iako je vibracijska medicina jedan od temeljaca budućeg zdravstva u ovoj zemlji i svetu, zdravstvo u osnovi ne zavisi od vibracijske medicine ili doktora/iscelitelja/sveštenika, već od ljudi koji učiti da žive celovitim, skladnim životom ispunjenim ljubavlju. Dok učimo da živimo ispunjene živote u kojima postoji ravnoteža ljubavi i harmonije na svim nivoima nas samih, kreativnog rada, porodice, društva i ekologije planete, dešavaće se konstantno rebalansiranje, isceljivanje i naša regeneracija. Naučićemo, kako dr Gerber duhovito navodi, naše "Uputstvo za rukovanje i održavanje svesti". Jedan od najznačajnijih aspekata ove knjige jeste da ona daje novu naučnu paradigmatu koja snažno podržava ono što su iscelitelji i učeni ljudi znali o zdravlju

hiljadama godina. Knjiga donosi razumevanje na naučani način koji nam omogućava da napravimo skladan prelaz sa atomističkog fragmentiranog njutnovskog shvatanja zdravlja na monolitnu celovitost Ajnštajnovog kvantno-mehaničkog stanovišta. Za sve zainteresovane za vibracijsku medicinu, kojima je potrebno da ispitaju vrata ispred sebe, ova knjiga je nezaobilazna.

Neka svi spoznaju zdravlje, ljubav i harmoniju na svim svojim nivoima.

*Gabriel Kazens, M.D.
oktobar 1987.*

*dr Kazens je holistički lekar i autor knjige
Spiritual Nutrition and the Rainbow Diet*

Predgovor

Ova knjiga predstavlja istraživanje različitih mehanizama lečenja. Ona nas uvodi u novi sistem mišljenja o zdravlju i bolesti uopšte. Ovaj misaoni sistem ispituje ljudsko funkcionisanje iz perspektive više interaktivnih energetskih sistema. Ona je pokušaj da se ode dalje od trenutne medicinske paradigme o bolesti sa ciljem da se detaljnije razume zašto naše mišljenje i naše emocije utiču na našu fiziologiju, takođe pokušaj da shvatimo kako jednostavne terapije kao terapije biljem, cvećem i vodom mogu biti tako moćne.

Moj pristup razumevanju ovog rastućeg polja zvanog "vibracijska medicina" zasniva se na jedanaest godina ličnog istraživanja alternativnih metoda lečenja tokom mog medicinskog školovanja i internističke prakse. Pokušao sam da radim polazeći od temelja prihvaćenog medicinskog znanja, želeći da premostim jaz između nauke i metafizike.

Od najranijih dana u medicinskoj školi osetio sam da postoje jednostavniji, manje invazivni načini lečenja bolesti od prepisivanja jakih lekova sa toksičnim dejstvom ili izvođenja operacije sa pratećim rizicima. Kao što je svima poznato, lekovi i hirurgija su pomogli u lečenju hiljadama i hiljadama ljudi kojima je to bilo potrebno, i pomoglo je u eliminisanju mnogih

epidemija. Nažalost, i dalje postoje mnoge hronične bolesti za koje aktuelna medicina nudi samo terapiju koja ublažava simptome. Moja praksa u internoj medicini je i dalje zavisi od različitih terapija. Veoma bih voleo da mogu da radim bez hirurgije i medicinskih alata, zasada, njihov je značaj veoma veliki. Već više godina ja tragam za dijagnostičkim metodom i terapijskim alatima koji bi bili manje invazivni, jeftiniji, manje toksični, i od veće isceliteljske koristi za pacijente. To je bio jedan od glavnih razloga mog traganja za pravom prirodom isceljenja. Moj zaključak je da nas vibracijski sistem isceljivanja vodi ka proširenju našeg medicinskog znanja u pravcu boljeg razumevanja, dijagnoze, i lečenja ljudskih bolesti.

Medicinska nauka je učinila mnogo na ispitivanju mehanizama bolesti, ali je tek odnedavno počela da proučava razlozi koji ljude odravaju u stanju zdravlja. Naučnici su se usredsredili na mikroskopske/mikromolekularne mehanizme bolesti, ali pri tom često gube iz vida širu sliku. Takođe, zvanična medicina pati od ekstremne jednostranosti zbog svog nepokolebljivog fokusa na Njutnov pogled na čoveka kao sofistikovanu biološku mašinu. Filozofija energetskog lečenja ima jedinstveni pogled na ljudska bića – ona su više od mesa i krvi, proteina, masti i nukleinskih kiselina. Telo bi bilo samo gomila dezorijentisanih hemikalija da nema pokretačke životne energije koja nas organizuje na molekularnom nivou kao jedinke koje žive, dišu i misle. Ta životna energija je deo duha koji pokreće sva živa bića. To je takozvani “duh iz mašine”. To je jedinstvena forma finotvarne energije koja tek treba u potpunosti da se razume od strane naučnika XX veka. Ova spiritualna dimenzija je aspekt ljudske prirode koji se ne uči u medicinskim školama, niti ga razume većina lekara. Duhovni element je deo ljudske egzistencije koji se mora uzeti u razmatranje ako želimo istinski da razumemo suštinu zdravlja, bolesti i ličnog napretka.

Jedan od glavnih razloga zašto lekari imaju toliko problema da priznaju validnost alternativnih metoda lečenja je činjenica da oni fizičko telo vide kao jedinu dimenziju ljudskog postojanja. Ako imamo u vidu da su se lekari oslanjali na jake terapije kao što su lekovi i operacije, nije ni čudo da terapijska efikasnost slabih rastvora supstanci, kao što su oni koji se koriste u homeopatiji, nije priznata u okviru zvaničnih medicinskih krugova. Homeopatija funkcioniše na energetskom nivou koji medicina još nije objasnila.

Tek odnedavno naučnici su spoznali da um može da utiče na biomolekularne mehanizme koji kontrolišu telo. Dugo vremena naučnici su smatrali da mozak proizvodi svest, kao što žučna kesa proizvodi žuč. Svest se smatrala sporednim proizvodom centralnog nervnog sistema. Neuropsiholozi su dugo tragali za delom mozga koji je centar slobodne volje i donošenja odluka. Iako mogu da identifikuju delove sive mase koji učestvuju u procesima izvršenja komandi, istraživači će još dugo i naporno tražiti deo mozga u kojem je smešten centar svesti.

Iako je kompleksan biokompjuter, mozak svejedno ima potrebu za programerom koji će izdati instrukcije nervnom sistemu kako i šta da izvrši. Taj svesni entitet koji koristi ovaj biomehanizam mozga i tela je ljudski duh ili duša. To što mi nazivamo spiritualnim domenom je deo energetske sistema viših dimenzija koji direktno napajaju kompjuterski hardver mozga i tela. To su višedimenzionalni sistemi naše takozvane finotvarno-energetske anatomije koje nauka još nije otkrila. Alternativni sistemi isceljivanja su često efikasni zato što mogu da isprave nepravilno funkcionisanje višedimenzionalnih sistema koji kontrolišu ćelijsku fiziologiju i modele ponašanja.

Akupunkturni meridijani, čakre i nadiji, etersko telo i drugi viši sistemi su delovi ljudske višedimenzionalne anatomije koji su stare škole isceljivanja sa različitih strana sveta opisivale. Zapadna medicina je dugo odbacivala opise elemenata eterske fiziologije zato što se njihovo postojanje nikada nije moglo detektovati anatomskom disekcijom. Uostalom, ko je ikada video takozvani meridijan pod mikroskopom? Tek danas je zapadnjačka tehnologija uznapredovala do tačke da počinje da se potvrđuje postojanje sistema finotvarne energije koji utiču na fiziološko ponašanje ćelijskih sistema.

Tokom godina mog istraživanja, pokušao sam da spojim naučne dokaze koji bi potkrepili postojanje finotvarno-energetske ljudske anatomije. Samo kroz prihvatanje ovog višedimenzionalnog sistema naučnici će početi da shvataju pravu prirodu ljudske fiziologije i razloge bolesti i ozdravljenja. Dokazi koje sam prikupio iz raznih su disciplina i zasluga su raznih istraživača. Mnoge od studija koje sam napravio su poznate parapsiholozima i zagovornici holističkog pristupa. Ali dodao sam i neke nove uvide u postojeće studije.

Mnoge studije alternativne medicine su nepoznate lekarima opšte medicine, koji tvrde da ne postoji dobar dokaz koji bi potkrepio efikasnost npr. parapsihičkog isceljenja. Jedan od razloga zašto većina doktora nikada nije

čitala studije o alternativnim metodima u svojoj medicinskoj periodici je u tome što postoji pravilo „kvaka 22“, povezano sa istraživanjem vibracijske medicine. Pravilo „kvaka 22“ kaže da ugledan medicinski časopis nikada neće objaviti ništa kontraverzno bez referenci drugog uglednog časopisa. Pošto niko iz ovog kontraverznog polja ne može ništa da objavi u afirmisanom medicinskom časopisu, to znači da nema nijednog verodostojnog izvora koji bi se mogao citirati. Medicinska periodika je, stoga, bezbedno izolovana u svojim kulama od slonovače naučnog dogmatizma.

Cilj ove knjige je da pokaže da je isceljivanje sistemima koji utiču na finotvarno-energetsku ljudsku anatomiju samo produžetak postojeće medicinske nauke. Njutnova paradigma fizike je proširena Ajnštajnovim stanovištem. Tako i ova knjiga pokazuje kako se principi onoga što ja nazivam ajnštajnovskom medicinom prostiru se izvan granica Njutnovog kao sat preciznog univerzuma, kako bi se ljudsko biće shvatilo iz perspektive interaktivnih energetskih polja.

Istraživanja koja sam sastavio u ovoj knjizi dokazuju našu proširenu finotvarnu anatomiju, i predstavljaju zbirku kliničkih posmatranja i eksperimentalnog rada nekolicine interdisciplinarnih istraživača. Neke studije su bile ponovljene od strane drugih istraživača u drugim laboratorijama, dok neke nisu. Posmatrane odvojeno, ove studije mogu da izgledaju kao neubedljive potvrde fenomena i energetskih sistema čije postojanje pokušavam da dokažem. Ali posmatrane zajedno, kao mnogo malih obojenih ploča sklopljenih u celinu velikog mozaika, one dozvoljavaju pojedincu da sagleda veliku sliku. Ta velika slika je jedno prošireno gledište prema kojem su ljudi višedimenzionalna energetska bića. Kvantni fizičari i eksperimenti u fizici čestica visokih energija su nam pokazali da je na nivou čestice sva materija energija. Ajnštajnovska medicina je gledište koje pokušava da njutnovsku sliku o biomašineriji postavi u perspektivu interaktivnih dinamičkih energetskih sistema.

Ako smo mi energetska bića, iz toga sledi da energija na nas može uticati. Čak je i ortodoksna medicina prešla na novi evolutivni stepenik i počela da razvija metode energetskih tretmana. Terapeutska radijacija za lečenje raka, elektricitet za zaustavljanje bola, elektromagnetna polja za stimulaciju zarastanja fraktura, sve su to počeci razvoja novih pogleda u okviru medicinske zajednice. Oni koji koriste vibracijske metode isceljivanja takođe predaju merljivi kvant energije pacijentima. Međutim, frekvencije energija

koju ovi terapeuti isporučuju znatno su veće od frekvencije merljive konvencionalnom opremom. Koliko god se to čini neverovatnim, ta energija viših dimenzija je predviđena Ajnštajnovom čuvenom jednačinom $E=mc^2$.

Ova knjiga je napisana sa željom da podelim sa drugima otkrića koja su plod mojih istraživanja u proteklih jedanaest godina. Osećam da sam postigao novu sintezu razumevanja u polju u kojem veoma potrebna neka vrsta teorijskog temelja na kome bi se zasnovala nova nauka o isceljivanju i shvatile ljudske bolesti. Ova knjiga će možda biti podsticaj na dalje razmišljanje o ljudskom zdravlju i bolesti. Smatram je nekom vrstom istraživačkog vodiča u novootkrivenom naučnom području.

Najiskrenije želim da široka čitalačka publika, kao i različiti medicinski krugovi, knjigu prihvate otvorenog uma. U knjizi se nalazi mnogo radikalnih ideja od kojih neće svaka biti prihvaćena. Kao što je slučaj sa svakom knjigom, nadam se da će čitalac ovoj knjizi pričati sa otvorenim, a ipak kritičkim stavom, prihvatajući informacije i znanje koje mu se učine istinitim. Ne postoji knjiga koja ima odgovore na sva pitanja. Ovo je svakako samo prelazni model, koji će biti proširen, izmenjen, i preoblikovan sa pojavom novih eksperimentalnih dokaza.

Ono što je ovde ključno to je eksperimentalna potvrda. Vlada istinska potreba za osnivanjem centra za multidisciplinarno isceliteljsko istraživanje gde bi mogli da se proučavaju elementi modela koje ja obrađujem u ovoj knjizi. Već dugo imam viziju istraživačkog centra, nalik Klinici «Mayo», gde bi bilo moguće proučavati mnoge dimenzije fenomena isceljivanja u akademskim okvirima. Takav centar okupio bi medicinsko osoblje iz raznih oblasti: doktore, medicinsko osoblje i istraživače, tu bi svakako bili i akupunkturisti, iscelitelji, travari, vidiviti dijagnostičari, inženjeri, hemičari, fizičari i mnogi drugi. Bio bi to interdisciplinarni tim koji bi mogao da osmisli eksperimente u kojima bi bilo moguće izmeriti finotvarnu energiju ljudskog funkcionisanja i videti kako ona utiče na različite vidove isceljivanja. U centru bi se koristile sve postojeće dijagnostičke tehnologije, od mapiranja moždanih talasa i magnetne rezonancije do nekonvencionalnih tehnika kao što je elektroakupunktorno nadgledanje. Mnogobrojna sredstva bi se koristila za razumevanje osnovne prirode i potencijalne efikasnosti modela isceljivanja predstavljenog u ovoj knjizi.

Taj centar bi bio mesto gde bi različiti lekari i iscelitelji mogli ne samo da ponude savet u datim eksperimentima, već bi mogli da nauče jedni druge različitim veštinama lečenja. Bilo bi to mesto gde bi sami iscelitelji dolazili da uče i budu isceljeni. Kada se različiti modeli isceljivanja pokažu kao efikasni u ograničenim studijama, klinička istraživanja će se omasoviti u mnogim združenim kliničkim centrima. Sva istraživanja bi bila sakupljena i organizovana u kompjuterskoj mreži, što bi olakšalo saradnju između ustanova. Sestrinski centri bi imali otvoren pristup istraživačkim studijama isceljivanja preko kompjuterskih linkova. Takav centar objavljiavao bi svoj časopis koji bi nadam se bio priznat kao pouzdana referenca, i na taj način bi se eliminisala «kvaka 22» isceliteljskog istraživanja.

Interesantno je to da su mnogi od isceliteljskih modela navedenih u ovoj knjizi često jeftiniji, manje toksični i manje rizični od metoda zvanične medicine i hirurgije. Dosta bi se uštedelo ako bi lekari počeli svakodnevno da primenjuju alternativne terapije. Ne osporavam primenu lekova i hirurgije. Međutim, efikasnost postojećih medicinskih tehnika bi mogla značajno da se uveća dodatkom alternativnih terapija. Kada vibracijsko isceljivanje bude prihvaćeno kao terapeutska opcija tamo gde su lekovi i hirurgija nemoćni, tada će se desiti pravi pomak napred u standardnoj praksi. Homeopatski lekovi i cvetni ekstrakti u budućnosti mogu postati korisni u lečenju hroničnih bolesti, ali u slučaju oštećenja na aorti za pomoć bih se svakako obratio dobrom vaskularnom hirurgu.

Stvar je u tome da moramo početi da istražujemo alternativne metode isceljivanja zato što preko njih možemo puno da naučimo o nama samima kao spiritualnim bićima koja evoluiraju, kao i zbog lečenja bolesti kod kojih zvanična medicina ne može ništa da učini. Nadam se da će čitaoci prići ovoj knjizi kritički ali otvorenog duha, i da će pročitavši je moći bolje da razumeju sebe kao višedimenzionalna bića sa neograničenim mogućnostima za napredak i isceljenje.

*Ričard Gerber, M.D.
7. jul 1987.*

Predgovor trećem izdanju

*Prošlo je više od dvanaest godina otkako je objavljeno prvo izdanje knjige **Vibracijska medicina: novi načini samoisceljivanja**. Mnoge ideje predstavljene u prvom izdanju u međuvremenu su počele su dobijaju svoje mesto u zvaničnoj medicini. Imajući to u vidu objavio sam drugu knjigu, pod naslovom **Vibracijska medicina za XXI vek (ili Praktični priručnik vibracijske medicine)**, koja je obrađivala neke teme iz prve knjige. Knjiga koja je pred vama, **Vibracijska medicina: prvi priručnik za isceljivanje finotvarnom energijom**, je treće, poboljšano izdanje prvobitne **Vibracijske medicine**.*

*Ovo osveženo izdanje moje knjige omogućava vam da istražite pravu skrivenu nauku **eterske energije**, odnosno, **Tiler-Ajnštajnov model energije pozitivnog/negativnog vremena/prostora**. U takvom modelu životna energija se posmatra kao nešto što pripada kategoriji «**energije brže od svetlosti**», koja je po svoj prilici pokretački mehanizam mnogih modela energetskog isceljivanja, uključujući homeopatiju, isceljivanje dodirom, isceljivanje kristalima, kao i terapije uključuju akupunkturu. Iako će neki možda imati problema da shvate model energije brže od svetlosti, verujem da je rasprava o **magnetoelektričnoj energiji od presudnog značaja za istinsko razumevanje prirode višedimenzionalnog univerzuma, isceliteljskog potencijala ljudskih bića i vibracijske medicine uopšte**. Za razliku od moje knjige koja je više okrenuta opštoj čitalačkoj publici, ovo izdanje obuhvata kompletno objašnjenje tajne istorije stvaranja. Trebalo bi istaći da isceliteljski model koji ovde predstavljam nije nepromenljiv, već stalno evoluira. Kako dođemo do novih podataka kroz dalja istraživanja, u postojeći model vibracijske medicine moraćemo da unosimo sitne prepravke. Zalažem se za dalji istraživački rad na polju vibracijske medicine, ne samo radi provere načina individualnog isceljivanja i njihove efikasnosti, već i radi istraživanja sinergetskih kvaliteta konvencionalne i alternativne medicine čijim spojem će nastati medicina XXI veka.*

*Ova knjiga je organizovana kao udžbenik, sa zaključkom na kraju svakog poglavlja. Moram da se zahvalim doktorki **Dolores Kriger** za dodatak «zaključaka» poglavljima. Ove zaključke poglavlja sam dodao kako bih bio siguran da će čitaoci biti u mogućnosti da shvate svaki koncept, i savladaju sve prepreke, što je neophodno za razumevanje sledećih poglavlja. Verujem da je ova osobenost knjige pomogla da ona bude široko prihvaćena kao osnovni udžbenik iz fascinantnog, katkad zbunjujućeg sveta energetskog isceljivanja. Preporučujem da se poglavlja čitaju po redu, kako bi se tekst razumeo na najbolji mogući način.*

Priča o tome kako sam napisao izvorni tekst je fascinantna. Još od sredine 70-ih godina, kao student medicine, istraživao sam različite aspekte alternativnog i energetskog lečenja. Premda sam oduvek bio fasciniran akupunkturoom, biljnom medicinom, isceljivanjem dodirom, što je tada nazivano «paranormalnim isceljivanjem», moje interesovanje je postalo još veće kada sam 1976. stupio u «Wayne State School of Medicine».

U to vreme saznao sam za rukopis pod naslovom «A Course in Miracles» (Kako činiti čuda) koji je u tajnosti kružio Amerikom u obliku fotokopije. (Napomenuo bih da je Kurs objavljen kao knjiga na Dan svetog Valentina, 14. februara. Osvrćući se unazad, pojava knjige na Dan zaljubljenih knjizi daje simbolično značenje, ona je predstavljala «dar od srca» hiljadama onih koji su tražili spiritualno prosvetljenje i ljubav. Kao što ćete videti, Dan zaljubljenih biće od velike važnosti i za mene.)*

Što se tiče sadržaja, Kurs se sastojao od udžbenika, programa dnevnih vežbi i priručnika namenjenog učiteljima. Delo je izlagalo nove poglede na spiritualnost koji su počivali na dve osnovne premise. Prva premisa je da su čuda prirodna i da kada se ona ne dese nešto nije «kako treba». Druga premisa je povezana sa konceptom straha, i činjenicom da je ljubav uslovljena oslobađanjem od straha. U knjizi je ponuđena serija eksperimentalnih vežbi zamišljenih tako da pomagnu u procesu dovođenja svesti u stanje da svet sagledava drugačije.

Zadubio sam se u Kurs, uporedo sa svojim školskim obavezama, i na kraju sam počeo da se sastajem sa grupom profesionalaca iz oblasti Detroita koji su kao i ja bili zainteresovani za to delo. Bila je to grupa sastavljena od raznovrsnih ljudi, advokata, zdravstvenih radnika, lekara i poslovnih ljudi različitog religijskog i spiritualnog profila. Naša grupa se sastajala jednom nedeljno, tokom nekoliko meseci. Prilikom sastanaka razmenjivali smo lična iskustva i raspravljali kako je Kurs počeo da utiče na naše živote. Ta knjiga je bila ključna za moju spiritualnu reedukaciju, i naučila me je da posmatram svet u potpuno drugačijem svetlu. Dok sam ulazio u materiju, počele su da se bude u meni određene vidivnjačke sposobnosti.

Želim da napomenem da smo u grupi smatrali da je Kurs vidovnjačkim ili telepatskim putem profesionalnom psihologu «diktirao» «viši duhovni izvor». Takođe treba reći da je u delu sproveden potpuno nov pristup spiritualnosti u

odnosu na onaj koji je «autor» knjige stekao svojim obrazovanjem. Bez obzira na to, informacija u okviru ovog «kanalisanog» teksta bila je toliko fascinantna i intuitivno ispravna, da je «izvor» mudrosti postao nevažan u odnosu na vrednost i pronicljivost sadržaja samog teksta. Danas verujem da su promene koje su odigrale u mojoj svesti kao rezultat rada inspirisanog ovim delom, uslovile nastanak izvorne Vibracijske medicine.

Tokom narednih sedam godina (prvo kao student medicine, potom kao internista) nastavio sam rad prema Kursu, dopunjavajući svoje formalno medicinsko obrazovanje sopstvenim «programom obrazovanja iz alternativne medicine». U mojoj prvobitnoj potrazi za informacijama o Kursu saznao sam da je Džudit Skač-Vidson (izdavač dela, tada na čelu «Fondation for Inner Peace» (Fondacija za unutrašnji mir)), držala predavanja u oblasti Detroitu u «PSI Udruženju» (skraćeno od «Parapsychology Society International»). Naposletku sam uspeo da stupim u kontakt sa tom grupom ljudi o kojoj se veoma malo znalo, a ubrzo zatim direktor PSI pitao me je želim li da postanem član njihovog upravnog odbora. Glavni cilj PSI udruženja bio je da održavaju mesečne skupove na kojima bi se govorilo o iskustvima iz oblasti ESP (Extra Sensory Perception – vančulne percepcije), telepatiji, psihokinezi, parapsihologiji i isceljivanju. Zahvaljujući svojoj poziciji u udruženju bio sam u mogućnosti da pozovem veliki broj istaknutih istraživača i iscelitelja da govore na mnogim mesečnim okupljanjima. Među istaknutim gostima bili su iscelitelji Olga Voral i Metju Mening, kao i istraživači parapsihologije kao što su Stenli Kripner, Čarls Tart, Daglas Din i Lorens Le Šan. Pre svakog izlaganja odbor je organizovao privatnu večeru sa gostom.

U razgovoru sa mnogim istaknutim isceliteljima, došao sam do uverenja da iako su njihove isceliteljske sposobnosti dokumentovane u mnogim naučnim studijama, malo je njih koji stvarno razumeju kako proces isceljenja funkcioniše. Većina je sebe smatrala kanalom više sile i bila zadovoljna zbog činjenice da su u stanju da pomognu onima koji su patili. Neki istraživači, kao što je dr Robert Beker, izneli su teorije koje su pokušale da objasne određene aspekte isceljivanja, ali po mom mišljenju, nijedna od teorija nije otišla dovoljno daleko da bi predstavila fenomen isceljivanja kako sam ga ja iskusio ili spoznao. Moja želja da potpunije razumem proces isceljenja navela me je da započnem istraživanje naučnog modela koji bi istovremeno dokazao postojanje ovakvog fenomena i obezbedio dublje objašnjenje kako isceljivanje zaista funkcioniše.

Trebalo bi da istaknem da sam pre nego što sam se zainteresovao za energetske medicinu i paranormalno bio analitički mislilac «levim mozgom», koji je odbacivao sve što se nije uklapalo u shvatanja zvanične nauke. Međutim, kada sam otkrio da se priznati naučnici hrabro bore da objasne postojanje «anomalnog» isceljenja, počeo sam da menjam stav. Istovremeno, shvatio sam da ako bude došlo do bilo kakve promene u nauci i isceliteljskoj profesiji, neki vid prelaznog modela će biti neophodan da se premosti jaz između fizike i metafizičkog.

Jedan od ranih događaja koji mi je pomogao da proširim svoje razmišljanje bila je sjajna konferencija kojoj sam prisustvovao 1977. na Univerzitetu u Torontu pod nazivom «Parapsihologija i paranormalna medicina». Na skupu su učestvovali naučnici koji su proučavali ono što se tada smatralo «graničnom naukom».

Među mnogim predavačima koji su govorili na ovom skupu bio je i lekar dr Robert Lajhtman. U govor dr Lajhtmana bila je uključena fascinantna diskusija o fenomenu koji je on jednostavno nazvao «večernja škola». Dr Lajhtman je tvrdio da za razliku od konvencionalne večernje škole, večernju školu o kojoj je on govorio pohađaju osobe na astralnoj ravni dok su njihovi svesni umovi i fizička tela u dubokom snu. Lajhtman je govorio kako je i sam bio na medicinskoj obuci na tim astralnim časovima gde je proširio svoje konvencionalno obrazovanje, što mu je pomoglo da postane izvrstan «intuitivni dijagnostičar». Lajhtman je ustanovio da je bio u stanju da postavi tačne intuitivne dijagnoze pacijenta sa složenim medicinskim problemima, često i pre nego što bi pogledao karton ili čak pregledao pacijenta!

Kao dokaz svojih tvrdnji Lajhtman navodi knjigu neuropsihijatra dr Šefike Karagule, koja takođe pominje učenje na astralnoj ravni. Karagula je bila inspirisana knjigom Many Mansions (Mnoga boravišta) koju je napisala Đina Čerminara, u kojoj se navodi priča čuvenog vidovnjaka Edgara Kejsija, poznatog i kao «uspavani prorok». Privučena tom pričom, dr Karagula je počela istraživanje vidovnjačkih sposobnosti običnih ljudi i poslovnog sveta, i otkrila je (kroz mnoge privatne diskusije) da mnogi uspešni poslovni ljudi takođe poseduju jake vidovnjačke moći. Neki od njih (uključujući rukovodioce vodećih kompanija) su priznali da su i oni pohađali «večernju školu» sličnu onoj koju pominje doktor Lajhtman. Jedan od «polaznika» «večernje škole» izjavio je kako je tamo video prijatelja. On je, zatim, telefonirao svom prijatelju radi provere, a prijatelj mu je odgovorio da je i on takođe imao sličan san u

*kojem je bio na «predavanjima» iste noći. Tokom svog istraživanja dr Karagula se srela sa dr Violom Petit Nil, profesorkom matematike, koja se savršeno sećala svog boravka u «večernjoj školi». Nil je bila u stanju da opiše složene misaone forme, nastavna pomagala koja su koristili astralni predavači, kao i detaljne informacije o sadržaju astralnih predavanja. Karagulina druga knjiga, *Through the Curtain* (Iza zavese), sadrži zabeleške sa mnogobrojnih astralnih predavanja Petit Nil, koja su se ticala razvoja nauke, više vidovnjačke percepcije, isceljivanja i prirode eterskih energija. (Opširni izvodi iz knjige *Through the Curtain* preneti su u ovoj knjizi u poglavlju o kristalima.)*

*Posle iskustva sa Kursom, i knjigama kao što je *Through the Curtain*, postao sam svestan dva veoma značajna koncepta. Prvo, da su ljudi nešto mnogo više od fizičkih tela; mi smo višedimenzionalna, spiritualna bića čija svest prelazi na više ravni čak i posle smrti fizičkog tela. Drugo, da postoje «duhovi» koji žele da komuniciraju sa individuama koje su i dalje u fizičkom svetu. Priroda komunikacije je dvojaka. Duhovi žele da nam stave do znanja da svest nastavlja da postoji i posle nestanka fizičkog tela, i što je još važnije, oni žele da sa nama podele informacije koje će nam pomoći da razumemo višedimenzionalni univerzum, pogotovo one koje se tiču isceljivanja, duhovnog razvoja i lične duhovne evolucije.*

Privučen onim što sam saznao, postao sam veoma zainteresovan za «kanalisane tehničke informacije», višedimenzionalne zapazanja u vezi bolesti i isceljenja koje se dogodilo navodno zahvaljujući «duhovima». Od naročite važnosti za mene bile su naučne informacije (iz «kanalisanih izvora») koje su mogle empirijski da se ispituju. Mnogi bi se iznenadili saznanjem da su kanalisane naučne i tehničke informacije veoma često korišćene u istraživanjima, mnogo više nego što se to ranije pretpostavljalo. Na primer, za mnoge velike poslove, istraživanja u zdravstvu, kao i političke odluke, često su korišćena kanalisana čitanja da bi se dobile informacije o budućim ekonomskim kretanjima, mehanizmima koji izazivaju i omogućavaju otkrivanje zemljotresa, čak i patogenezi određenih nedovoljno objašnjenih ljudskih bolesti. Centar za primenjenu intuiciju u San Francisku u Kaliforniji (na čelu sa dr Vilijamom Kacom, koji je nekada radio pri Stenfordskom istraživačkom institutu) je savetovao mnoge kompanije i privatna lica koristeći «stručnjake na polju intuicije» za dobijanje kanalisanih informacija o raznim pitanjima. Sa stanovišta isceljivanja, jedan od najboljih vidovnjačkih kanala tehničkih saznanja svih vremena, Edgar Kejsi, bio je čuven po svojoj

sposobnosti da kanališe tačne isceliteljske informacije o hiljadama osoba koje nikada nije sreo. A.R.E. («Association for Research and Enlightenment» – Asocijacija za istraživanje i prosvetljenje) u Virdžinija Biču, u Virdžiniji, proučava obimnu zaostavštinu Kejsovih kanalisanih čitanja. U A.R.E. klinici u Feniksu u Arizoni proučavana je i primenjivana isceliteljska mudrost prikupljena iz Kejsijevih kanalisanih čitanja tokom poslednjih nekoliko decenija. Sa velikim interesovanjem sam proučavao Kejsijev slučaj. Bio sam fasciniran otkrićem da je Kejsi često govorio o izvesnim oblicima energetske medicine, čak i o fenomenu kundalinija i telesnog sistema čakri.

U vreme kada sam ispitivao Kesijev slučaj, završavao sam treću godinu medicine, i počeo sam da razmišljam o tome kako da ova nova saznanja uključim u zvaničnu medicinsku praksu. Zato me je veoma obradovalo pismo koje mi je poslato 1978. godine, u kojem je opisan program za buduće učitelje «holističke medicine» pri A.R.E. klinici u Arizoni. Kao i mnogi drugi sudbonosni događaji u mom životu dolazak ovog pisma odigrao se pomalo u znaku sinhroniciteta.

Kada se pismo od A.R.E. klinike pojavilo u mom sandučetu, tokom moje četvrte godine studija, raspravljao sam sa kolegama studentima o izbornim predmetima koji su se predavali izvan matičnog univerziteta. Nisam bio upoznat sa ovom ponudom, koja se sastojala od razmene studenata četvrte godine i putovanja na udaljene lokacije radi sticanja specijalističkog iskustva u radiologiji, hirurgiji, ortopediji ili nekoj drugoj oblasti. Kolege su me obavestile da na fakultetu postoji informator gde mogu da se upoznam sa izbornim predmetima kolega iz prethodnih generacija. Tog popodneva otišao sam do škole i počeo sam da istražujem evaluacije ranijih studenata medicine četvrte godine. Bio sam dezorijentisan već samim brojem izbornih predmeta, od kojih nijedan nije bio meni blizak. Vratio sam se kući, razmišljajući o nekolicini predmeta o kojima sam čitao. Kada sam se vratio u stan i otvorio sanduče, našao sam pismo od A.R.E. klinike koja je nudila naizgled savršeni izborni predmet za moju četvrtu godinu, koji se sastojao od ispitivanja i inkorporacije alternativne medicine u svakodnevnu medicinsku praksu. Pažnju mi je privukla pravovremenost pojave pisma, nisam mogao da shvatim kako je A.R.E. klinika došla do mog imena i adrese. Nikada nisam bio ni na spisku adresa A.R.E., niti sam ikada tražio informacije o njihovom izbornom predmetu.

Tokom svoje četvrte godine medicinskih studija, imao sam priliku da u A.R.E. klinici (gde sam mesec dana radio sa dr Normanom Šelijem, tada prvim predsednikom Američke asocijacije Holističke medicine) pohađam izborni predmet pod nazivom «Comparisons in Primary Health Care» (Uporedni pregled sistema osnovne zdravstvene zaštite). Bio sam obavezan da napišem rad koji se odnosio na holistički pristup medicini, koji je praktikovan na A.R.E. klinici i klinici dr Šelija, iz konvencionalne internističke vizure.

Najveća osobenost A.R.E. klinike bila je ta da je nudila «parapsihička čitanja» iskusnih vidovnjaka kao deo istraživačkog programa. Sa velikim interesovanjem, zakazivao sam termine sa njihovim stalnim vidovnjakom En Purjir. Kako se posle pokazalo, mnoge informacije koje sam dobio tokom tih seansi bile su prilično tačne, iako se ispravnost mogla potvrditi tek nakon mnogo godina. Dok sam se trudio da prihvatim vidovnjačke podatke, za vreme prve seanse zauzeo sam stav skeptičnog naučnika, tražio sam neki vid naučne potvrde informacija koje mi je En davala.

Pošto je En bila vidovnjak kadar da vidi ne samo aure već i slike i simbole (misaone forme) u polju aure, počela je sa «pregledom aure». Dodatnu potvrdu Enine parapsihičke percepcije dala je moja žena (koja je takođe vidovita), koja je bila prisutna na jednoj seansi pregleda aure, nekoliko godina kasnije. Moja žena je otkrila da je ona mogla da vidi određene boje i slike u polju moje aure baš kako ih je En opisala.

Tokom mog prvog pregleda aure, En mi je rekla da je videla veliko prisustvo zlatne boje u polju moje aure. Kako En kaže, zlatna boja smatra se bojom «milosti». Po njenim rečima, dominantnost zlatne boje proizilazi iz mojih dela u prethodnim životima (svojim dobrim delima sam, pretpostavljam, stekao karmične poene), i ukazuje na to da će mi u ovom životu biti svakako lakše. Rekla je da sam «rođen u milosti i da sam okružen zlatom».

Jedna interesantna podudarnost, koja je postala očigledna tek mnogo godina kasnije kada sam slušao snimak Eninog čitanja, može biti još jedna delimična (možda simbolična) potvrda njene interpretacije polja aure. Slušajući snimak, iznenada sam se setio da sam se rodio u Bolnici «Grace» (Milost) u Detroitu. Takođe, shvatio sam da se kuća u kojoj sam odrastao nalazila između kuće Goldštajnovih, sa leve, i kuće Goldbergovih, sa desne strane. Ja sam bukvalno rođen pod krovom Milosti (bolnica), okružen zlatom (Goldštajnovi i Goldbergovi)!

Između ostalih važnih pojedinosti koje su iskrsele u seansi sa En Purjir zapamtio sam njenu izjavu da se u mom polju aure nalazi «knjiga sjajnog zlata». En je rekla da ovu knjigu ne vidi kao knjigu moje sudbine, već da u njoj treba videti veliki potencijal koji mogu da ispunim u ovom životu, ako budem sledio svoje unutrašnje vođstvo. Godina u kojoj se sve to dešava je 1979., i moj glavni cilj je da završim medicinski fakultet i uđem u specijalistički program interne medicine, doslovce nisam mogao ni da sanjam da ću napisati knjigu. Enine reči urezale su mi se u sećanje kao zanimljive, ali, zasada, lišene nekog većeg ličnog značaja.

Nekoliko godina je prošlo, i ja sam pohađao treću godinu interne medicine na «Wayne State» u Detroitu. U slobodno vreme proučavao sam Kirlijanov rad na fotografskom otkrivanju raka pomoću elektrografskog otiska aure. Jedne noći dok sam razmišljao o svemu što sam naučio u proteklih šest do sedam godina ličnog istraživanja alternativne medicine, imao sam neku vrstu «Eureka!» iskustva. Sve je odjednom imalo smisla. Pred očima sam imao knjigu u celini, zamisao knjige koja bi bila jedan veliki pregled raznih aspekata energetskog lečenja koje sam proučavao. Dok sam tražio papir na kojem bih pisao, kako mi ideja ne bi pobegla, dograbio sam nekoliko praznih bolničkih listova.

Skica je potom stajala na mom stolu celih godinu dana pre nego što sam napisao prvo poglavlje. Godine 1984. pojavljuje se prvi Apple Macintosh kompjuter, nisam odoleo i nabavio sam jedan za sebe. Pisanje i korektura na računaru pokazali su se kao sjajna novina. Kada sam započeo korekturu prvog poglavlja, drugo poglavlje je počelo samo da se razvija u mojoj glavi, prema već postavljenim smernicama. Iako je to u početku zvučalo suludo, jaka intuicija me je navela da za vreme pisanja držim flasterom pričvršćen kristal kvarca na čelu u predelu trećeg oka. Na moje iznenađenje, ovaj postupak kao da je ubrzavao proces pisanja. Svake noći vraćao bih se kući posle posla i pisao bih na svom Meku. Za devet meseci napisao sam devet poglavlja knjige. Tada je usledila blokada, i nisam bio u stanju da nastavim sa radom na rukopisu narednih godinu dana. Unutrašnji glas mi je govorio da treba da odem u Egipat kako bih završio knjigu. U tom trenutku ovo za mene nije imalo nikakvog smisla. Međutim, ispostavilo se da su moja vidovita prijateljica En Purjir i njen muž Herb u tom trenutku organizovali «spiritualni pohod» u Egipat koji je trebao da se desi za šest meseci. Ponudili su mi aranžman upola cene ako pristanem da budem lekar na njihovom putu.

Prihvatio sam poziv na putovanje u Egipat, koje se ispostavilo kao fantastično. Među brojnim neobičnim događajima koji su se na putu desili bilo je i isceljivanje polaganjem dlanova koje sam primenio na saputnicima kod kojih su se pojavili lakši zdravstveni problem kada je naša zaliha antibiotika lomotila i sličnih sredstava potrošena.

*Kada sam se vratio iz Egipta bio sam u stanju da završim knjigu. Na kraju sam shvatio da ni u jednom trenutku nisam razmišljao o tome šta ću da radim sa gotovim rukopisom. Igrom slučaja, naleteo sam na primerak knjige Barbare Hend Klou *Eye of the Centaur* (Kentaurovo oko), koja je zasnovana na doktorskoj tezi gospođe Klou, nastale pod vođstvom Gregorija Peksona, knjige koja se bavila istraživanjem prošlih života kroz proces hipnoze. Kada sam prvi put uzeo *Eye of the Centaur* u ruke, otvorio sam je na mestu gde se opisuje prošli život u Egiptu, u kome je Barbarina duša boravila u telu sveštenika iscelitelja. Čim sam počeo da čitam odeljak, stanje moje svesti se odmah izmenilo. Obuzelo me je osećanje nalik onome koje je Klou opisivala u svojim sećanjima na egipatskog sveštenika. Imao sam neodoljiv utisak da sam izveo neka dela koja su bila slična onome što je Klou opisivala u svojim uspomenama na egipatskog sveštenika. Takođe, osetio sam snažnu potrebu da što pre lično kontaktiram Barbaru Klou. Došao sam do njenog telefonskog broja u Santa Feu u Novom Meksiku. Nekoliko dana kasnije Barbara i ja smo imali dug telefonski razgovor u kojem sam saznao da je takođe radila kao profesionalni astrolog. Pitao sam je da li bi uradila astrološko čitanje za mene, što je ona spremno prihvatila. Tokom astrološke seanse, nekoliko nedelja kasnije, Barbara je rekla: «Znaš, stvarno bi mogao da napišeš knjigu o alternativnom lečenju, vidim ti to u natalnoj karti». Tada sam saopštio Barbari da sam upravo završio rukopis na tu temu. Još više sam bio zapanjen kada sam čuo da je Klou urednica u maloj izdavačkoj kući u Novom Meksiku pod imenom «Bear & Company». U roku od nekoliko nedelja ona je donela odluku da izda moju knjigu.*

Do tog trenutka nisam bio siguran da li ću da objavljujem Vibracijsku medicinu pod svojim imenom zato što nisam znao na kakva će biti reakcija krugova zvanične medicine. Predložio sam upotrebu pseudonima, ali me Barbara ubedila da potpišem knjigu svojim imenom, mislila je da bi činjenica da je knjigu napisao lekar doprinela njenom boljem prijemu.

Otprilike osam meseci pošto se Vibracijska medicina pojavila u štampi, odvajajući za bacanje neka stara nerevidirana poglavlja rukopisa naišao sam na prvobitni nacrt knjige. Pregledajući prvobitni nacrt, zapazio sam dve interesantne podudarnosti. Kao prvo, nacrt je napisan na formularu iz bolnice «Milost» – bolnice u kojoj sam rođen. Još jedna potvrda vizije En Purjir da je moj život ispunjen milošću. Drugo – zapazio sam da je datum nažvrljan na vrhu nacrta bio 14. februar 1983. – Dan Svetog Valentina! Kao što već znate 14. februar ima veliko simbolično značenje zato što je to dan kada je objavljen A Course of Miracles. Moje spiritualno putovanje opisalo je punu kružnicu.

Malo zatim otkrio sam još jednu podudarnost u vezi sa 14. februarom. Otkrio sam da je rođendan Barbare Klou 14. februara! Poslednja «slučajnost» je još neverovatnija. Jedne večeri u spavaćoj sobi žena me je pitala gde se nalazi rukopis knjige. Pitao sam je zašto želi to da zna, a ona mi je odgovorila da sa strane kreveta i iz dela gde se nalazila kanta za otpatke dolazi sjajna zlatna svetlost. Pogledao sam i video da se završni rukopis Vibracijske medicine leži na podu pored kreveta, i da je kanta za otpatke puna stranica koje nisu ušle u finalnu verziju knjige. Tada sam se ponovo setio En Purjir koja je opisala «knjigu blistavog zlata» u polju moje aure. Ostalo je, naravno, istorija.

Posle prvog izdanja, Vibracijska medicina je prevedena na portugalski, holandski, italijanski, japanski, kineski jezik, a u pripremi je i izdanje na ruskom jeziku. Obradovalo me da je knjiga prodata u više od 110 000 primeraka samo na engleskom jeziku. Koliko mi je poznato, Vibracijska medicina je korišćena kao udžbenik na mnogim predavanjima o isceljivanju, alternativnoj medicini, pa čak i na treninzima hipnotičke regresije u prošle živote. Veoma sam bio dirnut odzivom onih koji su mi slali pisma pohvale i podrške, u kojima su mi pisali o tome kako je knjiga uticala na njihovo zdravlje i njihove živote. Verovatno su me najviše obradovale osobe koje su bile toliko inspirisane čitanjem Vibracijske medicine da su sami odlučili da počnu sa istraživanjem umeća isceljivanja. Ako mogu da inspirišem samo jednu osobu da postane iscelitelj ili zdravstveni radnik, i ta osoba dalje nastavi da ima pozitivan uticaj na živote drugih, to bi bila najveća nagrada za moje napore.

Želeo bih da istaknem čitaocima Vibracijske medicine da je ova knjiga rezultat saradnje iscelitelja i istraživača na fizičkoj ravni i bića koja postoje na višim spiritualnim nivoima. Ova saradnja je omogućila da se ove toliko potrebne informacije prenesu na planeti u ovo vreme. Mnogi delovi ove knjige

su ustvari «poruke koje je saopštio duh» sakupljane tokom godina, kanalisane preko različitih izvora. Bili su to delovi kanalisanih tehničkih informacija koje «su me dozivale» na intuitivnom nivou, ali kojima su bili potrebni dodatni naučni podaci koji bi obezbedili kontekst za njihovo razumevanje kao i da bi dali veću vrednost samom materijalu.

Zaista ulazimo u novi milenijum. Danas, kada je časopis Time Alberta Ajnštajna proglasio «ličnošću veka», logično je da naredni milenijum bude epoha onoga što ja nazivam ajnštajnovskom medicinom. Bilo je potrebno skoro sto godina da fizičari shvate Ajnštajnovu genijalno otkriće odnosa materije i energije. U sledećih sto godina biolozi će, možda, konačno uhvatiti priključak i integrisati ovaj ajnštajnovski uvid u «medicinu budućnosti» čijem dolasku se svi nadamo.

Želim vam sreću u ličnom putovanju otkrivanja i spiritualnog istraživanja. Nadam se da će moja priča pomoći drugima da počnu da poklanjaju više pažnje svom unutrašnjem razvoju i skrivenim podudarnostima svog isceljivanja i spiritualnog razvoja.

*Ričard Gerber, M. D.
29. avgust 2000.*

I Poglavlje

O hologramima, energiji i energetskej medicini: ajnštajnovski pogled na žive sisteme

Zvanična medicinska praksa bazirana je na njutnovskom modelu stvarnosti. Ovaj model primarno predstavlja svet kao komplikovani mehanizam. Doktori zamišljaju telo kao mašinu koju kontroliše mozak i nervni sistem: najsavršeniji biološki kompjuter. Da li su ljudska bića stvarno fantastične mašine? Ili su ona kompleksni biološki mehanizmi koji su u dinamičkoj sprezi sa serijom prepletenih virtualnih energetskih polja... takozvanim «duhom iz mašine». Ova knjiga je uvod u novi svet isceljivanja koji obuhvata još neupotpunjenu sliku materije kao izraza energije. Ovo novo polje isceljivanja, zasnovano na ajnštajnovskoj paradigmi, zove se vibracijska medicina.

Prema ajnštajnovskoj paradigmi primenjenoj na vibracionu medicinu ljudsko biće je mreža kompleksnih energetskih polja koja su u vezi sa fizičkim/ćelijskim sistemima. Vibraciona medicina koristi specijalizovane oblike energije kako bi pozitivno uticala na te energetske sisteme koji mogu biti van ravnoteže usled bolesti. Vraćajući u ravnotežu energetska polja koja pomažu u regulaciji ćelijske fiziologije, vibracioni iscelitelji pokušavaju da povrate red na višem nivou ljudskog funkcionisanja.

Uviđanje da je sva materija u stvari vid energije je osnova za razumevanje kako se ljudska bića mogu posmatrati kao dinamički energetske sistemi. Svojom čuvenom jednačinom $E=mc^2$, Albert Ajnštajn je dokazao naučnicima da su materija i energija dva izraza iste univerzalne supstance. Univerzalna supstanca je prvobitna energija ili vibracija od koje smo svi mi sazdani.

Prema tome, pokušaj isceljivanja tela putem manipulisanja ovim osnovnim vibracijama ili energijom može se smatrati vibracionom medicinom. Iako je bilo potrebno dosta vremena da ajnštajnovsko gledište bude prihvaćeno i dobije primenu u umovima fizičara, Ajnštajnov duboki uvid tek treba da bude integrisan u način na koji doktori posmatraju ljudsko telo i bolesti.

Aktuelni njutnovski model medicinskog mišljenja posmatra ljudsko fiziološko i psihološko ponašanje kao zavisno od strukturnog hardvera mozga i tela. Srce je mehanička pumpa koja isporučuje kiseonik i svežu krv mozgu i sistemu organa tela. Doktori misle da srce poznaju toliko dobro da su izumeli mehaničku zamenu koja može da preuzme funkciju obolelog odumirućeg prirodnog srca. Mnogi lekari smatraju da je primarna funkcija bubrega da budu automatski mehanizam za filtriranje. Doktori su razvili mašine za hemodijalizu koje mehanički oponašaju sposobnost bubrega da filtriraju nečistoće i izdvajaju toksine. Iako je napredak u biomedicinskoj tehnologiji stavio na raspolaganje doktorima veliki izbor rezervnih delova kojima mogu da zamene oboleli organ ili krvni sud, veće znanje o tome kako da se preokrenu ili preduprede mnoge bolesti još uvek (nažalost) ne postoji.

Od vremena Isaka Njutna do danas mehaničke analogije su bile veoma korisne u objašnjavanju ponašanja fizičkog sveta. Njutnovi savremenici su svet posmatrali kao jedan uređen, predvidljiv, a ipak božanski mehanizam. Iz toga sledi da se ljudska bića, kao i njihov Tvorac, moraju posmatrati na sličan način. Tokom Njutnovske epohe, lakše je bilo posmatrati ljudsku anatomiju kao kompleksnu biološku mašineriju. Ovo mehaničko stanovište je bilo toliko rasprostranjeno da su Njutnovi savremenici posmatrali ceo univerzum kao jedan ogromni satni mehanizam. Pogledi doktora na unutrašnje funkcionisanje ljudskog bića malo su se promenili tokom više vekova napretka naučne misli. Današnji lekari i dalje vide ljudsko telo kao kompleksnu mašinu. Sva promena se ogleda u napretku koji je ostvaren na polju proučavanja bioloških mehanizama na molekularnom nivou.

Prvi njutnovski medicinski pristup je bio hirurški. Prvi hirurzi su radili vođeni osnovnom premisom da je ljudsko telo kompleksni vodovodni sistem. Savremeni hirurzi mogu se smatrati specijalizovanim «bio-vodoinstalaterima» koji znaju da izoluju i uklone «obolelu» komponentu, posle čega su u stanju da ponovo povežu sistem kako bi ponovo mogao ispravno da funkcioniše. Skoriji razvoj terapije lekovima obezbedio je novi način da se «popravi» obolelo telo. Iako različita po svojoj filozofiji, terapija lekovima je i dalje

njutnovski način rešavanja problema, pošto se telo i dalje posmatra kao kompleksan biomehanizam. Umesto korišćenja skalpela, doktori primenjuju lekove koji magično pogađaju odgovarajuća tkiva u telu. Različiti lekovi se koriste za ojačavanje ili razaranje ćelija koje nenormalno funkcionišu, u zavisnosti od medicinske potrebe. Napredak molekularne biologije omogućio je «magičnom metku» da još preciznije pogađa, sa željom da se stvore lekovi sa još boljim učinkom i manjom ukupnom toksičnošću za telo. Iako su i farmakološki i hirurški pristup proizveli značajan pomak dijagnostike i lečenja ljudskih bolesti, oba potpadaju pod njutnovsko stanovište i shvatanje da je ljudsko telo kompleksan satni mehanizam sastavljen od fizičkih organa, hemikalija, enzima, i membranskih receptora.

Njutnovsko mehaničko stanovište života je samo aproksimacija stvarnosti. Farmakološki i hirurški pristup su nepotpuni zato što ignorišu vitalnu silu koja pokreće i uliva život u biomašineriju živog sistema. Glavni princip mašine je da se funkcionisanje celine može predvideti iz funkcionisanja sume njenih delova. Ljudi su, za razliku od mašina, nešto daleko više od hrpe nagomilanih pomešanih hemikalija. Svi organizmi zavise od fine vitalne sile koja stvara sinergiju preko jedinstvene strukturne organizacije molekularnih komponenti. Zbog ove sinergije, živa celina prevazilazi prostu sumu delova. Vitalna sila uređuje živi sistem i stalno iznova izgrađuje i obnavlja njegov ćelijski izraz. Kada životna sila napusti umrlo telo, fizički mehanizam se polako pretvara u neorganizovani skup hemikalija. Ovo je jedan od jedinstvenih principa koji razdvaja žive od neživih sistema, i ljude od mašina.

Ova animirajuća životna sila je energija za koju trenutno Njutnovi sledbenici, čiji stavovi dominiraju u zvaničnoj medicini, nemaju objašnjenje. Lekari se ne bave niti uzimaju u obzir ove fine sile, zato što još uvek nema prihvatljivih naučnih modela njihovog postojanja i funkcije. Razlog za trenutnu nemogućnost nauke da se bavi vitalnom silom koja animira ljudsko biće leži u viševjekovnom sukobu istočnog i zapadnog sistema verovanja. Razlika u stanovištima je u stvari dublji znak raskola religije i nauke koji se desio pre više hiljada godina. Primena njutnovskog modela za objašnjavanje funkcionisanja ljudskog tela bila je odraz pokušaja naučnika da funkcionisanje ljudskog tela prebace iz oblasti božanskog u mehanički svet koji su mogli da razumeju i da njim manipulišu. Mehanizacija ljudskog tela predstavljala je udaljavanje od religijskog objašnjenja mističnih sila koje su vodile ljude kroz život i, podjednako misteriozno, dovodile do bolesti i smrti.

Savremeni medicinski pristup je duboko ukopan u njutnovsko stanovište staro nekoliko stotina godina. Njutnovski model je bio doprineo je mehaničkom i teorijskom napretku u epohi industrijske revolucije. Ipak, ovaj model se pokazao nedovoljnim kako su fizičari sticali veće iskustvo sa fenomenom elektriciteta i magnetizma. Njutnovski model nema adekvatno objašnjenje uloge vitalne sile u živim sistemima. Iako je vitalizam bio jedno vreme popularan u istoriji medicine, usled prekomernog pouzdanja u tehnologiju i nauku takva filozofija je odbačena u korist mehaničkog modela organskog života.

Njutnovsko gledište je bazirano na ranim modelima mehanističkog ponašanja koji su nastali posmatranjem prirode. Posmatranjem pada jabuke Njutr je analizirao ubrzanje i gravitaciju. Primenio je matematiku i svoja zapažanja pretočio u različite zakone kretanja koji su objašnjavali ono što je video. Ti rani Njutnovi zakoni omogućili su naučnicima da pretpostave kako će se mehanički sistemi ponašati. Za svoje vreme njutnovski model je bio veoma napredan. Razvojem računa, Njutr je dao naučnicima alat za istraživanje vidljivog univerzuma. Ovo je dovelo do novih naučnih otkrića, i omogućilo je nastanak mnogih pronalazaka koje otada čovečanstvo koristi. Ali Njutnovi zakoni su se primarno bavili silom gravitacije koja je uticala na kretanje tela u Zemljinom gravitacionom polju. Njegovi modeli su kasnije prestali da budu upotrebljivi za objašnjavanje elektriciteta i magnetizma. Konačno, javila se potreba za novim modelima univerzuma kako bi se objasnili ovi zanimljivi energetske fenomeni.

Naučnici su ponovo počeli da otkrivaju sile koje se ne uklapaju u standardni njutnovski model stvarnosti. Iako nepriznate od strane zvaničnih naučnika, energije životne sile su proučavali razni istraživači koji su prepoznavali njihov veliki značaj za žive sisteme. Nažalost, većina bioloških istraživača i lekara je i dalje za osnovu imala njutnovski model živih sistema po kome se ljudsko telo posmatra kao ćelijski mehanizam. Istraživači i dalje nisu shvatali glavnu ulogu vitalnih životnih energija koje pokreću telo. Iako je medicina postala istančanija fokusirajući se na ćelijske interakcije na molekularnom nivou, fiziološki modeli se i dalje baziraju na ponašanju guste fizičke materije. Ovi modeli isključuju doprinos bioenergetskih polja koji utiče na ćelijski model rasta i fizičkog izraza.

Pojavila se nova vrsta lekara/iscelitelja koji žele da razumeju funkcionisanje ljudskog bića sa revolucionarnog stanovišta materije kao energije. Ovi

spiritualni naučnici posmatraju ljudsko telo kao instrumentalni model za razumevanje ne samo čoveka, već i unutrašnjeg funkcionisanja prirode i tajni univerzuma. Kada shvatimo da su ljudi bića sazdana od energije, možemo početi da zdravlje i bolest poimamo na drugačiji način. Ovo novo ajnštajnovsko stanovište ne samo da će budućim doktorima dati jedinstveni uvid u izvor bolesti, već i mnogo efikasniji način lečenja bolesti.

Umesto standardnih lekova i hirurgije, energetska medicina pokušava da leči ljude čistom energijom. Ovaj terapijski pristup je baziran na shvatanju da je molekularna organizacija fizičkog tela u stvari kompleksna mreža prepletenih energetskih polja. Energetska mreža je organizovana i napajana «finotvarnim» energetskim sistemima koji usklađuju životnu silu sa telom. Postoji hijerarhija finotvarnih energetskih sistema koji usklađuju elektrofiziološke i hormonske funkcije, kao i ćelijsku strukturu u fizičkom telu. Zdravlje i bolest nastaju prvenstveno na tim finim nivoima. Na ove jedinstvene energetske sisteme snažno utiču naše emocije, nivo duhovne ravnoteže, kao i ishrana i okruženje. Te finotvarne energije utiču na ćelijske modele rasta kako u pozitivnom tako i u negativnom smeru.

U zvaničnoj medicinoj doktrini vlada pogrešna ideja da se bolest može lečiti fizičkom popravkom ili eliminisanjem abnormalnih ćelijskih sistema. Pomoću lekova ili hirurgije doktori pokušavaju da preusmere disfunkcionalne komponente, kao što su ateromatozne arterije, kao što bi neki tehnološki superopremljeni vodoinstalater rešio problem zapušenog odvoda. Oni koriste hemikalije da bi ubrzali krvotok u zoni holesterolskog začepljenja, a kada to ne uspe, koriste balon ili čak i laser za razbijanje začepljenja. Oskora, praktikuje se pažljivo prišivanje nove cevi kako bi se zaobišlo začepljeno mesto u arteriji. Pravi način lečenja ovakvih stanja/bolesti ne leži u «instant» fizičkom rešenju, već u ponovnom organizovanju energetskih polja koja upravljaju ćelijskim izrazom ove disfunkcije.

Postoji aspekt ljudske fiziologije koji lekari još nisu razumeli i koji nevoljno priznaju. Ova dimenzija ljudske fiziologije je domen Duha u smislu njegove povezanosti sa fizičkim telom. Spiritualna dimenzija je energetska baza svega živog, zato što je energija duha odgovorna za pokretanje fizičke mreže. Nevidljiva veza između fizičkog tela i finih sila duha ključ je razumevanja unutrašnjeg odnosa između materije i energije. Kada naučnici počnu da razumevaju pravi odnos između materije i energije, približiće se razumevanju odnosa čovečanstva i Boga.

Nauka koja se ubrzano razvija približiće ljudski rod razumevanju energetske medicine. Vibracijska medicina pokušava da isceli bolest i preobrazi ljudsku svest primenom energetskih modela koji upravljaju fizičkim izrazom života. U daljem toku otkrićemo da je sama svest jedna vrsta energije koja je bitno povezana sa ćelijskim izrazom fizičkog tela. Kao takva, svest je činilac koji trajno učestvuje u zdravlju i bolesti. Energetska medicina kao nauka budućnosti možda ima odgovore koji će pomoći doktorima da reše tajnu pitanja zašto neki ljudi ostaju zdravi dok drugi stalno boluju od različitih bolesti.

Kada lekari dođu do dubljeg razumevanja odnosa između tela, uma, duha i prirodnih zakona koji njima upravljaju na planeti, tada će se pojaviti istinska holistička medicina. Mi smo zaista mikrokosmos u makrokosmosu, kako su to od vajkada shvatali filozofi Istoka. Principi u okviru mikrokosmosa često odražavaju veće principe koji vladaju u makrokosmosu. Modeli uređenja u prirodi ponavljaju se na mnogim hijerarhijskim nivoima. Ako bismo mogli da shvatimo univerzalne zakone koji su izraženi u materiji na mikro nivou, bilo bi nam lakše da razumemo kosmos u celini. Kada ljudi budu istinski shvatili fizičku i energetsku strukturu svog uma i tela, biće mnogo bliže razumevanju prirode univerzuma i kreativnih sila koje ih povezuju sa Bogom.

Čudo laserske svetlosti: holografija kao novi model stvarnosti

Da bi se razumela ajnštajnovska medicina, možemo iskoristiti saznanja o svetlosti, pogotovo o laserskoj svetlosti. Laserska svetlost, koja se primenjuje u laserskoj tehnologiji i holografiji, je veoma posebna vrsta svetlosti koja se još naziva koherentna svetlost. Koherentna svetlost je veoma uređena, u njoj se svi svetlosni talasi kreću uređeno kao vojnici koji paradiraju. Laserska svetlost ima brojne primene u nauci, medicini i industriji. Video diskovi, fiberoptička telekomunikacija i laserska hirurgija oka danas su uobičajene primene koherentne laserske svetlosti. Studije slika koje su nastale primenom laserske svetlosti kako bi se osvetlila materija nazivaju se holografijom. Hologram je specijalna trodimenzionalna slika stvorena modelom energetske međuveze. Hologrami su, tako, demonstracija jedinstvenih principa u prirodi koji pokazuju da svaki njen deo sadrži suštinu celine. Hologram nam obezbeđuje jedinstveni model koji nauci pomaže da razume energetske strukturu univerzuma kao i višedimenzionalnu prirodu ljudskih bića.

Hologram nastaje slanjem jednog laserskog zraka kroz optičku jedinicu – razdelnik zraka, kako bi se stvorila dva zraka koji potiču iz istog izvora. Jedan od zraka, označen kao «referentni zrak», prolazi kroz difuziono sočivo usled čega se jako tanak zrak širi u snop svetla koji podseća na snop baterijske lampe.

Ovaj zrak se zatim preko ogledala usmerava ka neeksponiranoj fotografskoj ploči. U međuvremenu, drugi zrak, označen kao «radni zrak», prolazi kroz slično difuzujuće sočivo kao i referentni zrak. Razlika između ta dva zraka je u tome da se svetlost radnog zraka koristi za osvetljavanje objekta koji je fotografisan. Svetlost radnog zraka odbija se od objekta, i pada na fotografsku ploču.

Ono što se dešava na fotografskoj ploči jeste osnova holografije kao i novog načina poimanja univerzuma. Kada se čist, neometan referentni zrak sretne sa reflektujućom svetlosti radnog zraka, stvara se model međuveze. Ovaj model interferencije stvara talase koji su nastali mešanjem i interakcijom ova dva zraka.

Taj model interferencije nastao laserskom svetlošću i zabeležen na fotografskom filmu čini fenomen koji zovemo hologram. On je potpuno drugačiji od fotografije nastale korišćenjem obične nekoherentne svetlosti.

Dijagram 1

Stvaranje holograma

(str. 46 originalnog teksta)

Laser

Razdelnik zraka

Radni zrak

Referentni zrak

Difuzno sočivo

Model energetske interferencije

Obijena svetlost radnog zraka

Holografska ploča

Model interferencije je fenomen za koji postoji toliko jednostavnih primera u prirodi. Jedan prost primer ovoga jeste model interferencije koji nastaje kada istovremeno bacite dva kamena u mirnu vodu. Svaki kamen stvara seriju koncentričnih talasa koji se kreću od središta ka spolja. Kada se dve grupe koncentričnih talasa sretnu, dolazi do interakcije i formiranja modela interferencije.

Ova matrica je, principijalno, slična modelu interferencije koji nastaje ukrštanjem laserskih zraka ispred fotografske ploče. Fotografska emulzija zadržava model interferencije, i tako nastaje hologram. Ono što je zapanjujuće u vezi ovog filma jeste to da je usmeravanjem čistih zraka laserske svetlosti slične svetlosti referentnog zraka kroz hologram, moguće videti trodimenzijalnu sliku objekta snimljenog radnim (odbijenim) zrakom. Ustvari, preko referentnog zraka, hologram ponovo stvara radni zrak onako kako je snimljen u modelu interferencije na filmu. Radni zrak, koji je svetlost koja je bila u interakciji sa fotografisanim objektom, u okviru svojih promenjenih talasa čuva podatke o interakciji sa tim objektom.

Hologrami su istinski trodimenzionalni. Određeni hologrami omogućavaju da se projektovana slika posmatra sa svih strana, odzgo i odozdo, kao da je stvarna. Druga izuzetna osobenost holograma jeste da je moguće odseći mali deo holografskog filma, postaviti ga naspram laserske svetlosti i videti celokupnu, nenarušenu, trodimenzionalnu sliku fotografisanog objekta.

Dijagram 1 ilustruje nastanak hologramske slike jabuke. Kada se ovaj hologram, posmatra pod nekoherentnom svetlošću, kao što je svetlost standardne kućne sijalice, jabuku je nemoguće videti. Posmatrač vidi samo mutni obris, nastao kao proizvod laserskog modela interferencije. Ako se holografski film posmatra osvetljen laserskom koherentnom svetlošću, on reprodukuje referentni zrak koji je pomogao stvaranje modela interferencije, tako da se jabuka u potpunosti trodimenzionalno prikazuje. Ako se mali deo filma holografske jabuke odseče i posmatra osvetljen laserskom svetlošću, moguće je videti umanjen ali celovit prikaz jabuke.

Razlog za ovo je činjenica da je hologram jedan energetski model interferencije. U okviru ovog modela svaki deo sadrži celinu koju sačinjava. Zato je moguće uzeti hologram jabuke, iseći film na pedeset delova, i svaki od tih delova bi posmatran kroz lasersku svetlost otkrivao jednu minijaturnu jabuku.

Dijagram 2

***Model interferencije nastao bacanjem dva kamena u mirnu vodu
(str. 47 originalnog teksta)***

Ovaj holografski model omogućava nove načine razumevanja ajnštajnovske medicine, i omogućava potpuno nov način posmatranja univerzuma. Korišćenjem holografskog modela, moguće je doći do zaključaka do kojih se ne bi moglo doći korišćenjem deduktivnog mišljenja i logike.

Pedest malih jabuka nastalih iz pedeset delića fotografije jedne jabuke daleko prevalizilazi predviđanja koje bi neko mogao da napravi korišćenjem pretpostavki njutnovskog univerzuma. Kako onda primeniti holografsku teoriju u razumevanju fenomena prirode? Najjednostavnije je početi sa samim ljudskim telom.

Dijagram 3

***Holografski princip: svaki deo sadrži celinu iz koje je izdvojen
(str. 48 originalnog teksta)***

Hologram jabuke: model interferencije snimljen na filmu

Svaki deo holograma će prikazati sliku cele jabuke

Deo holograma

Laser

Laserska svetlost: referentni zrak dešifruje hologram

«Kako je gore, tako je i dole»: holografski princip u prirodi

Na jednom sasvim simboličkom nivou, holografski princip da se «celina sadrži u svakom njenom delu» može se primeniti na ćelijsku strukturu svih živih bića. Naučna otkrića na polju ćelijske biologije su pokazala da svaka ćelija sadrži kopiju DNK lanca, sa dovoljno informacija da se napravi celo ljudsko telo. Ovo saznanje je osnova za eksperimente kloniranja živih ćelija. Za stvaranje duplikata niže žive forme, kao što je na primer žaba, primenjuju se tehnike kloniranja u kojim se uklanja DNK materijal iz oplođenog žabljeg jajašca, i zamenjuje DNK materijalom iz jezgra ćelije odrasle žabe. Pošto

uputstva u svakoj ćeliji tela imaju istu bazu podataka kao i u svim ostalim ćelijama, moguće je proizvesti potpuno istu žabu bez primene polne reprodukcije. Ovo je vrsta tehnološkog bezgrešnog rođenja. Potencijal genetskog koda je izražen u povoljnoj sredini kao što je oplođeno jaje. Činjenica da svaka ćelija u ljudskom telu sadrži informacije za stvaranje kompletnog duplikata tog tela odražava holografski princip po kojem je celina sadržana u svakom njenom delu.

Holografski princip takođe može da pomogne u razumevanju bioenergetskih polja povezanih sa psiho-hemijskom strukturom ljudskog tela. Nauka je dosad puno učinila na razjašnjavanju prirodnog rasta, razvoja i obnove živih sistema. Glavni pomak napred desio se sa dešifrovanjem genetskog koda u jezgru žive ćelije. Jezgro je po svemu sudeći, kontrolni centar kompleksnih procesa i interakcije unutar ćelije i među ćelijama. Naše razumevanje hromozome koji sadrže DNK u jezgru ćelije je proširilo naše znanje o fenomenu ćelijske reprodukcije, rasta i razvitka primitivnih embrionskih ćelija u specijalizovane ćelije koje izvršavaju specifične funkcije u telu. Ipak naše znanje o DNK još uvek nije na dovoljno visokom nivou da bismo mogli da objasnimo kako diferencirane ćelije u ljudskom fetusu koji se razvija zauzimaju odgovarajuće mesto u telu gde će izvršavati specijalizovane funkcije.

Razmotrimo proces rasta i razvoja ljudskog bića od stadijuma tek oplođenog jajeta. U trenutku začeća, spermatozoid se sreće sa jajnom ćelijom, tako omogućavajući početak celokupnog procesa rasta. Sjedinjavanjem spermatozoida i jajne ćelije nastaje ćelija koja u sebi sadrži pola očevih i pola majčinih hromozoma. Ovaj genetski materijal obezbeđuje informacije neophodne za konačni nastanak novog ljudskog bića. Novonastala ćelija zatim počinje proces deobe i uskoro postaje zbijena mala lopta koja se sastoji od velikog broja nediferenciranih bezobličnih ćelija. Nekim čudom ove bezoblične ćelije počinju da poprimaju oblik nerava, kostiju, mišića i ćelija vezivnog tkiva, i premeštaju se na svoje zacrtane pozicije kako bi funkcionisale kao celovito ljudsko telo.

Da bi se popunile biološke informacije koje nedostaju, napravimo analogiju sa dečijim bejzbol timom i razvojem ljudskih ćelija. Uzmemo grupu različite male dece i napravimo od njih koherentnu funkcionalnu grupu: bejzbol tim. Pretpostavimo, dalje, da su ta deca školarci, da su u stanju da čitaju, i da imaju ograničenu moć koncentrisanja. Da bi se ta deca naučila da igraju

bejzbol, prvo moramo da izaberemo kapitena tima koji će dodeljivati odgovarajuće zadatke svakom igraču. Kapiten svakom članu tima predaje brošuru pod naslovom «Kako se igra bejzbol». Pošto deca imaju ograničenu moć koncentrisanja, svakome je data brošura u kojoj su stranice koje se ne tiču njihovog zadatka prekrivene tamnim papirom. Igrač na prvoj bazi dobija brošuru u kojoj su prekrivene sve stranice osim stranica «Kako biti igrač na prvoj bazi», i tako dalje za svakog igrača.

Ova analogija se odnosi na čoveka u ranoj fazi razvoja. Kao i kod dečijeg tima, ljudski razvoj počinje sa grupom sićušnih nediferenciranih komponenti – u ovom slučaju ćelija. Nalik brošuri «Kako se igra bejzbol» koja je podeljena igračima, svaka ćelija iz «centralne biblioteke» dobija brošuru «Kako se gradi i održava ljudsko biće». Ova biblioteka se nalazi u sastavu DNK genetskog koda u jezgru svake ćelije. Ćelija čita genetski kod pomoću procesa koji se naziva transkripcija. Tokom transkripcije informacije sa DNK se prenose ili kopiraju na pomoćni RNK molekul pomoću kojeg se kasnije pažljivo sastavljaju različiti funkcijski i strukturni protein u ćeliji. DNK je obmotana specijalnim proteinima koji se zovu histoni i ne-histoni čija funkcija je uporediva sa tamnim papirom iz brošure za bejzbol. Ovi jedinstveni proteini onemogućavaju transkripciju genetskog koda u delovima koji se ne odnose na funkcionisanje određene ćelije u kojoj se DNK nalazi. Na primer, u mišićnoj ćeliji u razvoju svi delovi genetskog koda DNK, osim onih sa instrukcijom «Kako biti mišićna ćelija», su skriveni. Ovaj proces se zove diferencijacija ćelija. Isto je sa nediferenciranim igračem kome je dat izvestan zadatak ili pozicija u igri. Ta ćelija (igrač) sada ima specifične funkcije.

Najsavršenije savremeno znanje iz molekularne biologije i DNK potpuno objašnjava kako ovaj proces diferencijacije nastaje u ćelijama u razvoju u čovečijem embrionu. DNK sadrži sve informacije neophodne da za upućivanje svake ćelije u to kako tačno da obavlja određeni zadatak, kako da proizvodi svoje proteine, itd. Ono što DNK ne objašnjava jeste kako te nove diferencirane ćelije putuju do za njim predviđenih mesta u bebinom telu koje se razvija. Da bismo razumeli kako ovaj proces funkcioniše, moramo se vratiti na bejzbol analogiju.

Ostavili smo naše male igrače u trenutku kada su se oni tek razišli kućama gde će čitati svoje brošure i proučavati zadatke koji su im povereni kako bi uspešno igrali koherentnu i organizovanu igru bejzbola. Dobro su se upoznali sa zadacima i pravilima igre, ipak i dalje nedostaje jedan važan sastojak kako

bi igra počela. Nedostajući element je igralište sa bazama za igru. Da bi se igrao bejzbol, tim se mora orijentisati na polju za igru. Izraz «polje» je pažljivo izabran u ovoj analogiji, on je više od metafore u slučaju ljudskog bića u razvoju. Vrlo je verovatno da je prostorna ćelijska organizacija uređena trodimenzionalnom mapom koja propisuje kako uobličeno telo treba da izgleda. Ova mapa ili kalup predstavlja funkciju bioenergetskog polja koje prati fizičko telo. Ovo polje ili «etersko telo» je holografška energetska matrica koja sadrži kodirane informacije za prostornu organizaciju fetusa kao i uputstva za ćelijsku obnovu u slučaju oštećenja organizma u razvoju. Sve je više naučnih dokaza, iako nepoznati većini naučnika, koji svedoče u prilog hipoteze o takvoj holografskoj telesnoj energiji.

Naučni dokazi: potraga za eterskim telom

Najraniji dokazi koji potkrepljuju postojanje holografške telesne energije izloženi su u radu neuroanatomiste Harolda S. Bura na Univerzitetu Jejl¹ tokom 40-ih godina prošlog veka. Bur je proučavao oblik energetskog polja oko živih biljaka i životinja. Neki od Burovih radova ticali su se oblika električnog polja koje okružuje daždevnjake. Ustanovio je da daždevnjaci poseduju energetska polja koje se, grubo gledano, svojim oblikom poklapa sa oblikom odrasle životinje. Takođe je otkrio da to polje ima električnu osu koja se prostire od mozga duž kičmene moždine.

Bur je želeo da precizno ustanovi kada se ova električna osa prvi put pojavljuje u razvoju životinje. Počeo je da mapira polje u sve ranijim fazama daždevnjakovog razvoja. Bur je otkrio da električna osa nastaje u stadijumu neoplođenog jajeta. Ovo otkriće je bilo u suprotnosti sa zvaničnom biološkom i genetičkom teorijom njegovog vremena.

Dijagram 4

Površina električnog potencijala

(str. 52 originalnog teksta)

Obratiti pažnju na centralnu osu

Bur je imao teoriju da je električna osa koja se poklapa sa nervnim sistemom odraslog daždevnjaka ista kao i osa koja postoji kod neoplođenog jajeta.

Istraživanje u kojem je očekivao da će pronaći dokaze za svoju teoriju uključivalo je proceduru «markiranja». Pošto vodozemci kao što je daždevnjak polažu veoma velika jaja, bilo je moguće koristiti mikroskope za posmatranje i označavanje električnih osa neoplođenih jaja. Bur bi ubrizgavao sićušne kapi tamnog neizbrisivog mastila u aksijalni deo jajeta koristeći se mikropipetom. Otkrio je da tamno mastilo uvek postaje deo mozga i kičmene moždine razvijenog daždevnjaka.

Bur je još eksperimentisao sa električnim poljem oko sićušnih semenki. Prema rezultatima istraživanju, električno polje oko mladice nije bilo istog oblika kao polje zrele biljke. Podaci do kojih je Bur došao sugerisali su da je svaki organizam u razvoju predodređen da prati razvojnu matricu i da je takva matrica generisana individualnim elektromagnetnim poljem organizma.

Savremena istraživanja potvrđuju Burovu teoriju o razvojnim bioenergetskim poljima. Sve je više dokaza koji govore u prilog holografske prirode tih bioenergetskih polja koji su dobijeni eksperimentalnim radom u oblasti elektrografske fotografije. Elektrografija, ili Kirlijanova fotografija, je tehnika po kojoj se živi objekti fotografišu u prisustvu električnog polja visoke frekvencije, velike voltaže i male amperaže. Pionir ove tehnike bio je ruski istraživač Semjon Kirlijan² po kome je proces dobio ime. Kirlijanovo prvo istraživanje počelo je ranih 40-ih, otprilike u isto vreme kada je Bur merio elektromagnetno polje oko živih objekata.

Oba naučnika su razvila eksperimentalne tehnike koje su bile u stanju da mere promene energetske polja živih sistema. Bur je u svom pristupu koristio standardne voltmetre i dobijao podatke u obliku mikrovoltaznih nivoa. Kirlijan je proučavao isto električno polje tela, ali je njegova elektrografska tehnika prevodila Burova električna merenja u vizuelne karakteristike električne korone. Bur i Kirlijan su otkrili da oboljenja kao što je rak uzrokuju značajne promene u elektromagnetnom polju živog organizma. Bur je došao do ovog otkrića merenjem površine kože voltmetrom. Kirlijan je napravio snimke pražnjenja korone tela kako bi potvrdio promene energetske polja usled bolesti. Otkako je Kirlijan razvio novi pristup posmatranja tela biljaka i životinja pomoću elektrografije, mnogi drugi istraživači, uključujući autora ove knjige, potvrdili su dijagnostički potencijal zapisa elektrografske tehnike.

Elektrofotografija (u svom osnovnom obliku) bazira se na posmatranju fenomena poznatog kao pražnjenje korone. Električno uzemljeni objekti u električnom polju visoke frekvencije karakteristično prikazuju varnično pražnjenje koje se dešava između objekta i elektrode koja stvara polje. Izraz «pražnjenje korone» je nastao nakon posmatranja pražnjenja oko kružnih objekata, gde raspored varnica po ivici objekta nalikuje spoljnoj koroni sunca tokom pomračenja. Kada se parče fotografskog filma postavi između objekta i elektrode, varnično pražnjenje je snimljeno na emulziji. Korona je rezultat traga elektronskog pražnjenja koji predstavlja milione elektrona koji jure od objekta ka fotografskoj ploči pred kojom se objekat nalazi. U zavisnosti od vrste korišćenog filma i energetske karakteristika generatora električnog polja, na elektrofotografskoj slici se zapažaju divne boje i šare varnica što se naziva «Kirlijanova aura».

Postoje mnogobrojni biofizički faktori kao što su temperatura, vlažnost, lokalna mikrosredina, pritisak, itd. koji fizički mogu uticati na konačno pražnjenje.³ Uprkos mnogim promenljivim vrednostima koje utiču na sliku, mnogu istraživači su uspeli da dobiju relevantne biološke informacije sa slike električne korone koja okružuje prste ljudske ruke. Obrazac pražnjenja korone ljudskih prstiju otkriva značajnu dijagnostičku informaciju koja se odnosi na prisustvo raka,⁴ cistične fibroze,⁵ i drugih bolesti kod osoba čiji su prsti fotografisani.

Od korone vrhova prstiju još zanimljivije su lepe korone različitih oblika listova. Jedinstveni fenomen zabeležen elektrofotografijom, koji je naročito važan za našu diskusiju o bioenergetskim matricama rasta, jeste «efekat fantomskog lista». Ovaj efekat se može posmatrati kada se gornja trećina lista odseče i uništi. Preostali deo lista se fotografije na elektrofotografski način. Pregledom elektrofotografije amputiranog lista, otkriva se slika celog neoštećenog lista. Amputirani deo se i dalje pojavljuje na fotografiji, iako je deo lista koji nedostaje fizički uništen.

Skeptični naučnici su pokušali da daju mnogobrojna fizička objašnjenja ovog fenomena. Kritičari su predlagali da je fantomski efekat nastao usled vlage koju list ostavi na fotografskoj ploči. Kit Vagner, istraživač sa Univerziteta države Kalifornija, čini se da je uspešno opovrgao ovaj skepticizam.⁶ Vagnerove elegantne elektrografske studije pokazuju da se fantomski deo lista i dalje može fotografisati kroz prozirnu barijeru od pleksiglasa koja se

postavlja na mesto gde fantom treba da se pojavi. Fantom nalik duhu se stalno pojavljivao, iako vlaga nije mogla da prođe kroz plastičnu barijeru.⁷

Značaj fantomskog lista: etersko telo kao hologram

Sušтина efekta fantomskog lista je u tome da određena vrsta organizovanog enegetskog polja interaguje sa elektronima iz korone, preostalog dela lista u fantomskoj zoni. Ova interakcija se registruje kao organizovani plan pražnjenja. Ovaj plan pražnjenja zadržava prostorni integritet i organizaciju dela lista koji nedostaje. Alen Detrik⁸ je obavljao eksperimente sa fantomskim listom u kojima su obe strane fantoma snimljene fotografisanjem amputiranog lista sa obe strane. To bi bilo isto što i odsecanje vrhova prstiju, a zatim elektrografsko snimanje lica i naličija šake. Jedna slika bi pokazala fantomske otiske prstiju, dok bi druga prikazala fantomske nokte. Trodimenzionalne spiritualne ili organizacione osobine takvog biološkog enegetskog polja bi bile holografске prirode. Još jači dokaz koji potkrepljuje ovu ideju nalazimo u nedavnim istraživanjima elektrografskim tehnikama snimanja.

Istraživanja I. Dumitreskua iz Rumunije, koja se zasnivaju na tehnikama skeniranja zasnovanim na elektrografskom procesu, daju novu dimenziju efektu fantomskog lista. Dumitresku je isecao kružne rupe u lišću i potom ih je slikao elektrografskim metodom. Na razvijenoj slici se u rupi pojavljivao identičan mali list sa rupom u svom središtu (videti dijagram 5).⁹ Manji list se pojavljivao u kružnoj rupi velikog lista. Dumitreskuov fenomen podseća na holografsku fotografiju jabuke koju smo pomenuli ranije u tekstu. Kada je deo holograma jabuke odsečen i zasebno posmatran na laserskoj svetlosti, prikazivala bi se mala cela jabuka. Baš ovo isto se desilo u Dumitreskuovom eksperimentu! List se pojavio u listu! Dumitreskuovi rezultati sa efektom fantomskog lista kao da potvrđuju holografsku prirodu organizovanog enegetskog polja koje okružuje žive organizme.

Dijagram 5

Fenomen fantomskog lista

(str. 55 originalnog teksta)

prema fotografiji I. Dumitreskua

U metafizičkoj literaturi, ovo energetska polje koje okružuje i prožima žive organizme naziva se «etersko telo». Kaže se da je etersko telo jedno od mnogih tela koja doprinose konačnom izrazu ljudske forme. Etersko telo je po svemu sudeći matrica energetske interferencije koja je slična hologramu.

Spekuliše se o tome da bi se primena holografskog modela mogla još proširiti. Možda je sam univerzum jedan gigantski «kosmički hologram». Drugačije rečeno univerzum je nesamerljiva matrica energetske interferencije. S obzirom na njegove holografske karakteristike, svaki deo univerzuma ne samo da sadrži već i doprinosi informaciji o celini. Kosmički hologram, u manjoj meri podseća na holografsku nepomičnu fotografiju zamrznutu u vremenu, a više na video-traku dinamički promenljivu u vremenu. Ispitajmo teorijske dokaze takvog holografskog univerzuma.

Novosti iz sveta fizike čestica: materija kao zamrznuta svetlost i njena primena u medicini

Postoji ezoterijska izreka koja glasi: «kako je gore, tako je i dole». Jedan nivo razumevanja ove rečenice jeste da stvari na mikroskopskom nivou preslikavaju događaje na makroskopskom nivou. Dalje tumačenje bi bilo da dok počinjemo sebe potpunije da razumevamo (dole), to nam omogućava da bolje razumemo svet oko sebe (gore).

Ispitajmo svet iz perspektive jedne ćelije. DNK u jezgru kodira strukturno-fizički izraz ćelijske aktivnosti. Ali DNK je samo informativno uputstvo koje sadrži informacije koje određeni ćelijski činioči moraju da slede. Ti činioči su enzimi, proteinski radnici koji svakodnevno obavljaju mnogobrojne biohemijske zadatke. Enzimi katalizuju određene hemijske reakcije da bi stvorili strukturu putem molekularnog sjedinjavanja ili da bi obezbedili elektrohemijsku vatru koja pokreće ćelijske motore i na kraju zadržala efikasnost funkcionisanja celog sistema. Enzimi su sastavljeni od proteina, koji su skup aminokiselina u končastoj formi nalik raznobojnoj brojanici. Različiti elektrostatični pozitivni ili negativni naboji utiču na lance aminokiselina, čine da se lanci privlače ili odbijaju i tako formiraju trodimenzionalnu strukturu. U centru ove makromolekularne strukture nalazi se «aktivno mesto» gde je hemijska reakcija katalizovana. DNK molekul

kodira i utvrđuje sekvencijalno mesto svake aminokiseline u genetskoj strukturnoj memoriji proteina.

Znamo da su molekuli skupovi još manjih delova koje nazivamo atomima. Tek u poslednjem veku zapadna tehnologija je napredovala toliko da može da odgovori na pitanje «Šta su atomi?». Doznali smo da se atomi sastoje od još manjih delova a to su: elektroni, neutroni i protoni. Sva materija je sačinjena od bezbrojnih rasporeda atomskih i subatomskih čestica kao što su elektroni. Pitanje je šta JE zapravo elektron?

Ovo pitanje je čitav jedan vek raspirivalo vatrene rasprave među naučnicima. Odgovor na ovo fundamentalno pitanje presudan je za razumevanje atoma i univerzuma uopšte. To je ujedno i prekretnica u razvoju poimanja fizike i jedinstvenog koncepta «komplementarnosti». Komplementarnost je koncept po kome svet više nije samo crn i beo već se sastoji od mnogo nijansi sive boje. To je koncept koji prihvata mirnu koegzistenciju dve naizgled različite, ili čak suprotne, osobenosti u istom objektu. Nigde komplementarnost ne nalazi bolju primenu i ne proizvodi veću zbrku kao u objašnjavanju osobenosti elektrona.

Početakom XX veka, naučnici su zapazili da se u izvesnim eksperimentima elektroni ponašaju kao minijaturene bilijarske kugle. Međusobno su se sudarali i odbijali, nalik kuglama koje se odbijaju o ivice bilijarskog stola. Po mišljenju njutnovskih mehanističkih fizičara, ovo je predvidljivo ponašanje čestica. Zabuna nastaje kada se u daljim eksperimentima konstatuje da se elektroni ponašaju više nalik svetlosnim talasima. Čuveni primer čudnog ponašanja elektrona gde oni podsećaju na talase jeste «eksperiment sa dvostrukim otvorim». Ovaj eksperiment demonstrira prolazak jednog elektrona kroz dve rupe simultano. Bio je to nezamisliv podvig za malu bilijarsku kuglu koju je elektron trebalo da predstavlja. Još jedan test pokazuje da kada se dva zraka elektrona usmere jedan u drugoga, oni se zaista odbijaju jedan od drugoga kao bilijarske kugle. Talasi, ali ne i čestice, mogu proći kroz dva prozora istovremeno. Šta su na kraju elektroni, koji naizgled imaju oba svojstva? Ispostavlja se da elektroni istovremeno prikazuju komplementarno ponašanje talasa i čestica. Dve međusobno isključive osobine energije i materije se nalaze u jednom elektronu. Ovo je prava suština principa komplementarnosti. Elektron nije ni samo čestica ni samo energija. On ima elemente i jednog i drugog. Neki fizičari su razrešili dilemu konceptualno određujući elektron kao «energetski paket».

Talasno/čestična dualitet subatomske čestice kao što su elektroni odražava odnos energije i materije koji je, početkom XX veka, prvi objasnio Albert Ajnštajn svojom čuvenom jednačinom $E=mc^2$. Materija i energija su poznati kao uzajamno zamenljivi i uzajamno promenljivi. To znači da je materiju moguće pretvoriti u energiju, ali da je isto tako moguće energiju pretvoriti u materiju. Iako fizičari to još uvek nisu postigli u laboratorijskim uslovima, ova pojava je posmatrana i fotografski zabeležena u oblačnoj komori u eksperimentalnim nuklearnim postrojenjima.

Kosmički zrak – foton svetlosti visoke energije – pri prolasku pored teškog atomskog jezgra, ostavlja otisak na filmu dok se spontano pretvara u par čestica/antičestica. Foton menja formu kako bi postao dve istovetne čestice. Energija doslovce postaje materija. Ovo je obrnuto od onoga što se dešava kada se sretnu materija i antimaterija i ponište jedna drugu, čime se oslobađa ogromna količina energije.

Ova promena svetlosti u materiju i obrnuto, predstavljala bi zanimljiv događaj sličan pretvaranju jabuke u pomorandžu, a potom pomorandže u jabuku. Ali da li mi stvarno vidimo dve potpuno različite supstance? Ne posmatramo li možda događaj koji bismo pre mogli da poistovetimo sa promenom stanja neke primarne univerzalne supstance (npr. led koji se pretvara u vodenu paru, voda koja iz tečnog stanja prelazi u čvrsti led)? Ova interpretacija baca novo «svetlo» na talasno/čestičnu prirodu čestice kao što je elektron.

Razmotrimo primer fotona visoke energije od kojeg nastaju dve čestice. U trenutku prelaska energije u materiju foton (kvant elektromagnetne energije ili svetlosti) usporava kako bi postao čestica. Čineći to foton dobija određene karakteristike koje se pripisuju čvrstim telima (npr. masu), zadržavajući i dalje neke talasne karakteristike. Ove talasne karakteristike su skrivene, osim u određenim eksperimentima u kojima se zraci elektrona posmatraju kao zraci fotona, na primer u elektronskom mikroskopu. Jednostavno rečeno, paket svetlosti je usporen i zamrznut. Ova čestica zamrznute svetlosti može se videti kao minijaturna matrica energetske interferencije, ili kao energetska polje mikrokosmosa koje zauzima beskrajno mali prostor. Tako vidimo kako makroskopska iluzija čvrstih tela nestaje kada se stvar pogleda iz perspektive subatomske čestične fizike. Svemu tome treba dodati činjenicu da se atom uglavnom sastoji od praznog prostora. Sićušne čestice koje ispunjavaju ovu prazninu su u biti zamrznuti paketi svetlosti. Gledano na mikrokosmičkom nivou, sva materija je zamrznuta svetlost!

Dijagram 6

Nastanak materije iz energije

(str. 59 originalnog teksta)

Foton visoke energije (kosmički zrak)

Elektron i pozitron se spiralno kreću u suprotnim smerovima u magnetnom polju

Elektron

Pozitron

Materija je sačinjena od veoma kompleksnih, beskrajno organizovanih energetske polja. Kombinacije su uređene «zakonima prirode» koje fizičari žele da otkriju. Izraz «polja u poljima» je adekvatan ovom teorijskom modelu. Ako ga primenimo na žive sisteme, ćelijska matrica fizičkog tela može se smatrati kompleksnom matricom energetske interferencije prožetom organizujućim bioenergetskim poljem eterskog tela. Ovo shvatanje materije kao specijalizovanog energetske «polja» predstavlja revoluciju u mišljenju i centralnu temu i bazu za diskusiju celokupne ove knjige. To je i tačka razlaza konvencionalnog «njutnovskog medicinskog pristupa» i onoga što ja nazivam «ajnstajnovska» paradigma isceljivanja: praktična primena ovog jasnijeg razumevanja suštine ljudskih bolesti. Energetska medicina predstavlja sistematski prilaz baziran na ajnstajnovskoj paradigmi lečenja. Energetska medicina pokušava da stupi u vezu sa primarnim finotvarno-energetskim poljima koja čine osnovu i doprinose funkcionalnom izrazu fizičkog tela. Dok je njutnovski farmakokinetički pristup baziran na odnosima enzima i receptora, ovaj novi energetske model će omogućiti doktorima da konceptualizuju sistem isceljivanja koji funkcioniše na primarnom nivou finotvarne energije.

«Kako je gore, tako je i dole»: univerzum kosmičkog holograma

Vraćajući se našoj diskusiji o materiji kao seriji kompleksnih i međusobno prožetih energetske polja, moglo bi se reći da je materija jedna vrsta matrice energetske interferencije. Naša pretpostavka je da je «etersko telo» energetske holografski kalup koji upravlja rastom i razvojem fizičkog tela. Mnogi smatraju da je etersko telo sačinjeno od materije – takozvane «eterske

materije». U ovom slučaju, materija je visokofrekventne prirode. Dakle, čestice vibriraju na većoj frekvenciji pa se eterska materija drugačije opaža. Upamtite, ako materija ima karakteristike slične svetlosti, onda je moguće da materija ima frekvencijske karakteristike. Materija u takozvanom «fizičkom univerzumu» je naprosto materija određene gustine ili niže frekvencije.

Eterska materija se u istočnjačkoj ezoterijskoj literaturi pominje kao «fina tvar», ili materija manje gustine od fizičke, materija više frekventne prirode. Etersko telo čini se da je fini pandan fizičkog tela, možda pomalo nalik fantomskom listu. Naše etersko telo je matrica energetske interferencije sa karakteristikama holograma. Vrlo je verovatno da postoje finotvarni elementi koji prate fizički univerzum i koji su sačinjeni od materije više frekvencije. Ako se matrica energetske interferencije jednog tela ponaša kao hologram, ne predstavlja li možda matrica energetske interferencije univerzuma jedan beskonača kosmički hologram? Ako je to istina, onda prema holografskom principu gde svaki deo sadrži celinu, postoje duboke implikacije koje govore da se informacije čuvaju u naizgled praznom prostoru oko nas! Činjenica da je neograničena količina informacija inkorporirana u strukturi univerzuma sve više zaokuplja teorijske umove, npr. dobitnika Nobelove nagrade fizičara Dejvida Bouma.¹⁰ Boum je izneo ubedljive naučne argumente za ono što on naziva «zamršeni red» holografskog univerzuma. U takvom univerzumu, viši nivoi reda i informacija mogu biti holografski zapisani u strukturi svemira i materiji/energiji.

Ako zaista postoji takav kosmički hologram, onda svaki deo univerzuma sadrži informacije o nastanku čitavog kosmosa. Za razliku od statičnog holograma, kosmički hologram je dinamički pokretan sistem koji se menja sa svakom mikrosekundom. Uslovljeni događajima u malim fragmentima holografske matrice energetske interferencije koji utiču na celokupnu strukturu u isto vreme, postoji neverovatna povezanost svih delova holografskog univerzuma. Ako posmatramo Boga kao «sve što postoji», onda bi, kroz holografsku povezanost svemira, Bog bio istovremeno u kontaktu sa svim stvorenim. Na kraju se, naravno, postavlja pitanje kako da dopremo do informacija o kosmosu zapisanih u strukturi svemira u nama i oko nas. Kako se dekodira kosmički hologram? Budući da svi zauzimamo po parčence zemljišta u univerzumu, svi u neku ruku posedujemo «deo istine». Možemo li da uhvatimo informacije koje se emituju? Da li smo uopšte posedujemo pravi radio-prijemnik preko kojeg bi mogli da pratimo emitovani program?

Ova vrsta holografskog razmišljanja može da objasni neka od uspešnih istraživanja u «vidu na daljinu» na Stenfordskom istraživačkom institutu u Palo Altou u Kaliforniji.¹¹ Vid na daljinu je termin koji su stvorili Rasel Targ i Harold Putov, dva laserska i kvantna fizičara koji su vršili ova interesantna istraživanja. Osobe sa sposobnošću vida na daljinu izdvojeni su u sobe zajedno sa posmatračima gde su dobili zadatke da opišu daleke geografske lokacije nasumce izabrane tokom eksperimenta. Na lokacijama se nalazio drugi učesnik u eksperimentu u isto vreme kada se od videlaca tražilo da opišu udaljeno mesto. Mnogi su bili u stanju da do detalja opišu izabranu udaljenu lokaciju. U određenim slučajevima, «zvezde», kao što je Ingo Swan, bili su u stanju da pored izabrane lokacije, koja inače nije ucrtana u geografske mape, opišu i tačne vremenske prilike na samoj izabranoj lokaciji za vreme eksperimenta. Gospodin Swan, umetnik iz Njujorka, učestvovao je u istraživanju koje je dalo verodostojne podatke o posmatranju na daljinu Jupitera, Marsa i Merkura. Gospodin Swan i još jedan daroviti videlac, Harold Šerman, bili su u stanju da daju tačne podatke o planetarnim uslovima na Jupiteru i Merkuru koje su tek kasnije mogle da potvrde satelitske misije koje je napravila NASA. Neki od planetarnih podataka dobijenih pomoću «vidovnjačkih svemirskih sondi» su bili u suprotnosti sa zvaničnim astrofizičkim predviđanjima. Nekoliko godina kasnije, satelitski telemetrijski podaci potvrdili su ono što su Swan i Šerman videli.

Da li je moguće da osobe sa ovakvim spoznajnim mogućnostima počinju da dešifruju svoj deo kosmičkog holograma? Zapamtite, svaki deo hologram sadrži informacije o celini. S obzirom da je kosmički hologram dinamična matrica energetske interferencije, on se stalno menja u vremenu. To objašnjava kako je Swan bio u stanju ne samo da opiše ostrvo u Indijskom okeanu (gde se takođe nalazila tajna francusko-sovjetska meteorološka stanica) već i vremenske prilike na ostrvu u tom trenutku.

Kosmički hologram je najverovatnije sastavljen od preklapajućih matrica energetske interferencije sa mnogo različitih frekvencija. Svaka frekventno specifična holografška matrica nosila bi informacije jedinstvene prirode koje se odnose na karakteristike frekvencijskog domena. Na primer, postojala bi podmatrica univerzalnog holograma sastavljena od međuodnosa frekvencijskih matrica iz oblasti «fizičke» materije nasuprot «eterskoj» materiji. Poimanje ovog frekvencijskog holograma omogućilo bi dobijanje informacija o fizičkoj strukturi i površini planeta, kao eksperimentu gde je Swan opisao Saturn i Merkur. Uključivanje u «etersku» frekvenciju kosmičkog holograma

omogućilo bi uvid u informacije o «eterskoj» višoj dimenzionalnoj prirodi iznad fizičke ravni.

Kosmički hologram se može posmatrati kao spoj mnogih prepletenih frekvencija holograma, od kojih svaka sadrži informaciju o nešto drugačijoj prirodi univerzuma. Interesantna analogija se može napraviti sa našim posmatranjem univerzuma kroz optički teleskop, pomoću X-zraka ili kroz radioteleskop. Fotografija zvezde napravljena optičkim teleskopom može biti maglovita i neinteresantna u poređenju sa izuzetnom slikom nastalom korišćenjem energetskog spektra X-zraka. Različiti tipovi sprava za posmatranje mogu biti usmereni na isti prostor u svemiru, i mogu otkrivati potpuno drugačije slike pogledu neopreznog astrologa. Različitost podataka će nastati usled razlike u frekvencijskim opsezima sprava kojima se svemir posmatra. Odatle proizilazi da postoje mnogi nivoi frekventno specifičnih informacija koje se mogu dešifrovati kako bi se sagledao deo kosmičkog holograma. Priroda dekodiranih informacija će zavisiti od frekvencijskog opsega primljene energije, kao i od veštine i osetljivosti posmatračevog perceptivnog mehanizma.

Činjenica da su svi (od domaćica do generala u Pentagonu) koji su testirani u Stenfordu mogli da vide na daljinu ukazuje na to da svi ljudi imaju potencijal da dopru do informacija koje se nalaze u kosmičkom hologramu. Vid na daljinu je jedinstven primer kako istraživanja unutrašnjeg prostora mogu dovesti do otkrivanja spoljnog prostora. Ove i druge vidovnjačke mogućnosti su deo proširenog repertoara ljudskog potencijala koji naučnici tek počinju da otkrivaju. Viša stanja svesti, kao što su ona demonstrirana u eksperimentima vida na daljinu, mogu biti od presudnog značaja za razumevanje i dešifrovanje holografskog univerzuma.

Holografski model nam omogućava da sagledamo strukturne informacije na nivou jedne ćelije kao i na nivou kosmičkog uređenja. On nam omogućava da na jedinstven način sagledamo skrivene kvalitete materije kako na mikroskopskom tako i na makroskopskom nivou. Na mikronivou, ćelije živih organizama pokazuju organizacione principe koji dokazuju da svaki deo sadrži u sebi celinu. Informacije se na sličan način nalaze u konvencionalnom hologramu. Na višem organizacionom nivou, rast čitavog organizma organizuje nevidljiva eterska matrica koja je nalik hologramu u njegovoj trodimenzionalnosti. Elektrografija «fantomskog lista» potvrđuje da,

unutar matrice ovog energetskeg polja, svaki deo sadrži u sebi informaciju o celini.

Hologrami su bazirani na jedinstvenim karakteristikama obrazaca energetske interferencije. Fizičari su se složili da su subatomske čestice kao što su elektroni ustvari minijaturne slike energetske interferencije. S obzirom da su ovi gradivni elementi fizičkog univerzuma slike energetske interferencije, oni mogu da imaju holografske karakteristike. Ako se hologram može stvoriti slikom interferencije na subatomskom nivou i nivou celine organizma (kao u eterskom telu), odatle sledi da holografski principi mogu da obezbede interakciju na makroskopskom nivou celog univerzuma. Na taj način, holografski principi koji organizuju strukturu i informacije sadržane u ljudskom telu mogu se ogledati u matricama uređenja celokupnog univerzuma.

Univerzum prikazuje uzlaznu strukturnu hijerarhiju zasnovanu na organizacionim matricama koje se ponavljaju na mikro- i makronivoima. Na primer, elektroni koji kruže oko atomskog jezgra podsećaju na minijaturni solarni sistem. Druge takve matrice, kao što su holografske strukture, takođe se mogu naći na kosmičkom nivou. Ovo je jedna moguća interpretacija izraza «kako je gore, tako je i dole».

Da li je moguće ekstahovati smislene podatke dekodiranjem holografskih informacija na makro- i mikronivoima organizacije univerzuma? Istraživanja vida na daljinu ukazuju na to da ljudska svest ima potencijal da vidi i dekodira informacije skrivene u holografskoj strukturi na mnogim nivoima. Usmerena, fokusirana svest kao što je ona iz uspešnih eksperimanata sa vidom na daljinu može imati kvalitete slične odgovarajućem koherentnom laserskom zraku koji se koristi za dešifrovanje standardnog holograma.

Običnu nekoherentnu svetlost proizvodi npr. standardna kućna sijalica. Ne koherentna svetlost se kreće bez reda, sa svetlosnim talasima usmerenim na sve strana. Prosečna ljudska misao može da se smatra nasumičnom i nekoherentnom. Sa druge strane, laserska ili koherentna svetlost je jako fokusirana, sa svim svetlosnim talasima organizovanim poput vojnika koji marširaju na paradi. Kada bi energija koju proizvodi kućna sijalica bila koherentna, laserski zrak bi verovatno bio toliko jak da bi mogao da napravi rupu u čeličnoj ploči. Analogija bi mogla da se prenese na koherenciju misaonog procesa (povećanje koherencije moždanih talasa). Pored toga što je

laserska svetlost jako fokusirana i organizovana, ona je u stanju da dekodira hologram. Postoje dokazi koji ukazuju da povećana koherencija moždanih talasa može biti u vezi sa vidovnjačkim sposobnostima kao što su psihokineza i vid na daljinu. Naučne studije transcendentalne meditacije potvrđuju ovu hipotezu «koherencije». Kod osoba koje se dugo bave meditacijom otkriveni su moždani talasi učine povećane energetske koherencije tokom vidiovnjačkih seansi (koji se nazivaju sidiji).¹² Drugi istraživači su takođe otkrili definitivno pomeranje frekvencije moždanih talasa ka delta/teta opsegu (1-8 ciklus/sekundi) zajedno sa povećanom sinhronizacijom moždanih hemisfera za vreme vidovnjačkog rada.^{13,14}

Ključni princip je da koherentna svest može da ispolji osobine koje prevazilaze standardne osobine svesti. Napredak od nekoherentne nasumične misli ka koherentnoj svesti može biti podjednako velik kao i prelaz sa kućne sijalice na blistavu energiju laserskog zraka. Ostvarivanjem ovog izuzetno fokusiranog stanja svesti mogli bismo da otkrijemo i ono što je obično nesvesno ili latentne ljudske sposobnosti. Meditacija i druge mentalne discipline mogu da pripreme ili «programiraju» fizički i «fintvarno-energetski» hardver našeg sofisticiranog nervnog sistema kako bismo mogli da pristupimo višim nivoima informacija. Ove tehnike bi omogućile selektivno uključivanje prijemnika mozga/uma na specifični frekventijski opseg energetskog unosa, što podseća na treženje željene stanice na radiju.

Postizanje ovih specijalizovanih stanja svesti omogućilo bi osobi da pristupi hijerarhijskom nivou informacija skrivenih u strukturi polja materije/energije, kao i samog univerzuma. Proširena ljudska svest bila bi najvažniji alat za istraživanje holografskog univerzuma i višedimenzionalnog ljudskog bića. Studije vida na daljinu, kao one obavljene na Stenfordskom Univerzitetu, upućuju na skriveni i neistraženi potencijal koji ljudska bića poseduju. Kako ljudska svest bude napredovala u razvoju ovih jedinstvenih potencijala, počecemo da prihvatamo i razumemo principe energetske medicine i skrivena čuda holografskog univerzuma.

Zaključak poglavlja

Novi energetski principi za novo doba

Medicina koja je usmerena ka razumevanju energije i vibracija, kao i njihovog uticaja na molekularnu prirodu ravnoteže u organizmu, naziva se još i vibracijska medicina. Vibracijska medicina je u pravom smislu reči ajnštajnovska medicina, s obzirom da nam je Ajnštajnova jednačina omogućila ključni uvid u razumevanje energije i materije i njihove jednakosti. Aktuelni model medicine je i dalje njutnovski po svojoj prirodi s obzirom na to da se farmakološka terapija zasniva na biomolekularnom/mehanističkom pristupu. Hirurgija je još više zasnovana na njutnovskim mehanističkim principima. Veštine isceljivanja moraju se poboljšavati u skladu sa novim uvidima iz sveta fizike i njoj srodnih nauka.

Medicina je na pragu otkrića skrivenog sveta nevidljivih energija koje će pomoći u dijagnostifikovanju i lečenju bolesti, i pružiće istraživačima nove uvide u skrivene potencijale svesti. Eterski nivo energije će prvi otvoriti vrata neverovatnog sveta prosvetljenim naučnicima. Istrživači će otkriti da je etersko telo energetska matrica razvoja koja upravlja rastom i razvojem kao i disfunkcijom i smrću ljudskog bića. Zasnovana na naprednim uvidima prosvetljenih istraživača, medicina će otkriti da da je korren mnogih bolesti na eterskom nivou.

Razumevanje naše višedimenzionalne prirode i primena finotvarno-energetske medicine će udaljiti savremenu medicinu od lekova i hirurgije i približiti je manje traumatskom, prirodnijem načinu lečenja. Pored toga, priznavanje naše veze sa tim energetskim sistemima više frekvencije će konačno dovesti do stapanja religije i nauke, a naučnici će početi da prepoznaju duhovnu dimenziju ljudskog bića i zakone ispoljavanja životne sile. «Holistički» trend u medicini na kraju će navesti lekare da shvate da je uslov zdravlja ljudskog bića puna integrisanost tela, uma i duha.

Oblici kristalizovanja energija u materiju zavise do finih formi izraza koje već postoje na eterskom i višim nivoima višedimenzionalnog univerzuma. Energija i materija eterskih nivoa vibracija imaju važnu ulogu u vođenju izraza životne sile kroz raznovrsne prirodne forme. Ovo shvatanje će biti pokretačka sila sledećeg velikog otkrića u medicini – otkrića načina na koji naše etersko telo utiče na zdravlje i bolest. Ovaj važan uvid u etersku

energiju/materiju mogao bi da otvori naučnicima put ka saznavanju povezanosti između ljudskog roda i Tvorca.

Holografski model i energetska baza materije daju nov podsticaj za razmišljanje poklonicima njutnovskog pogleda na svet. Mnogima će biti teško da to prihvate, ali takva je priroda nauke koja se razvija.¹⁵ Istraživanje načina na koji informacije mogu biti dešifrovane iz kosmičkog holograma na kraju će usloviti pojavu novih naučnih metoda koji će zavisiti od nivoa svesti naučnika. Pojaviće se posebne metodologije i oblasti istraživanja koje se nazivaju «state-specific sciences».¹⁶ To znači da će naučnici u budućnosti biti u stanju da svoju svest dovedu u naročito receptivno stanje, istovremeno usvajajući akademske temelje svojih nauka. Ako bi astrofizičari mogli da dekodiraju kosmički hologram, i istraže planete kao što je Ingo Svan demonstrirao, zamislite samo koliko bi to uvećalo naše razumevanje svemira.

Stanja svesti će u budućnosti biti važan alat za naučno istraživanje. Nove oblasti energetske medicine će zahtevati specijalizovani trening uma kako bi se ispitivala energetska struktura ljudskog tela. Medicinski razvoj u ovom pravcu će znatno uvećati mogućnosti fizičke dijagnostike, a rezultat toga će biti brže otkrivanje bolesti u odnosu na konvencionalne metode koje se danas koriste. Mogućnost da se oseti finotvarno-energetsko polje ljudi biće umnogome uvećana tehnološkim napretkom u polju elektrografskog snimanja. Međutim, naša sposobnost percepcije će verovatno još mnogo godina biti ispred tehnologije. Ključ praktičnog ostvarenja jeste otkriće metoda koji će nas naučiti kako da koristimo naše natčulne perceptivne veštine. Kada bolje ovladamo našim skrivenim prirodnim potencijalom ljudskog uma, približićemo se pronicanju u finotvarno-energetske elemente višedimenzionalnog univerzuma.

Ova knjiga predstavlja pokušaj da se predstavi koherentan model za razumevanje finotvarno-energetskih struktura ljudskog tela. Ona daje racionalnu osnovu sa koje je moguće razumeti drevne sisteme lečenja kao i buduće metode energetske dijagnostike i energetske isceljivanja. Glavni koncept ovog novog načina razmišljanja je prihvatanje da smo mi višedimenzionalna bića. Mi smo više od mesa i kostiju, ćelija i proteina. Mi smo bića u dinamičkoj ravnoteži sa univerzumom energije i svetlosti mnogih različitih frekvencija i formi. Sastavljeni smo od kosmičkog materijala, koji je kako smo videli, ustvari zamrznuta svetlost. Mistici su vekovima posmatrali ljudska kao bića od svetlosti. Tek danas nauka počinje da shvata osnovnu premisu ove izjave.

U ovom poglavlju sam pokušao da predstavim energetske osnove koje će pomoći čitaocu da razume ostatak knjige. Svako naredno poglavlje nadovezuje se na zaključak prethodnog. U izvesnom smislu, ova knjiga je udžbenik energetske medicine, kao i ilustrovana istorija njenog razvoja kroz vekove. Ove lekcije vibracijske medicine konačno demonstriraju kako je lečenje sredstvima kao što su cvetni ekstrakti, eliksiri od dragog kamenja i homeopatija, uopšte moguće, i kako je zasnovano na razumevanju naše finotvarno-energetske anatomije. Mnoge osobe koriste ekstrakte, eliksire i homeoterapiju, no malo ko razume suštinu njihove primene.

Prva četiri poglavlja ove knjige predstavljaju pokušaj da se postavi osnovu za razumevanje višedimenzionalnog ljudskog bića. Ona su sinteza eksperimenata i otkrića koji nikada ranije nisu skupljeni na jedno mesto, niti su posmatrani na način koji bi potkrepio argument da smo sastavljeni od fizičkih i finotvarno-energetskih komponenti. Postoji čitav jedan nivo finotvarno-energetske anatomije koji je potpuno nepoznat doktorima i zdravstvenim radnicima čiji posao je da leče celo ljudsko biće. Utičući na te finotvarno-energetske puteve kojima se kreće životna sila mnogi alternativni lekari postižu uspehe u lečenju ljudskih bolesti.

U V i XI poglavlju raspravljajući se o drevnim i modernim sistemima finotvarno-energetske dijagnostike i isceljivanja, razmatraće se akupunktura, radionika i isceljivanje kristalima. Efikasnost svakog od ovih alternativnih medicinskih pristupa je u uticaju na različite komponente naše finotvarno-energetske anatomije, kao što je etersko telo. Naša fizička forma je usko povezana sa eterskom i drugim finotvarnim slikama energetske interferencije koje određuju protok životne sile. Kada se odnos između viših vibracijskih energija i fizičke materije razjasni, bićemo u stanju da razumemo obrazac koji utiče na protok životne sile kroz fizičko telo. Principi energetske medicine će na kraju dokazati svoju efikasnost zato što oni pozitivno utiču na puteve finotvarne-energije u ljudskom telu. Ti putevi uključuju sistem akupunkturnih meridijana, čakre i etersko telo. Ovi malo poznati energetski sistemi doprinose konačnom fizičkom izrazu ljudske forme kako u zdravlju tako i u bolesti. Tek kad budemo u stanju da razumemo ulogu koju ti sistemi imaju u održavanju fiziološke ravnoteže shvatićemo odnos između «celovitosti» i «bolesti».

Posednja dva poglavlja knjige integrišu i predviđaju pravac u kome će se medicina kretati u budućnosti. To je uvod u načine na koje će se vršiti medicinska praksa u budućnosti. Naše unutrašnje razumevanje Ajnštajnovske fizike u budućnosti će poslužiti kao osnova razvoja i primene tehnika dijagnostike i lečenja koje će prevazići današnja njutnovska ograničenja.

Ključne tačke koje treba zapamtiti:

- 1. Većina ortodoksnih pristupa lečenju, uključujući lekove i hirurgiju, zasnovana je na njutnovskom stanovištu da je ljudsko telo kompleksna mašina.*
- 2. Prema ajnštajnovskom stanovištu vibracijske medicine ljudsko telo je višedimenzionalni organizam sačinjen od fizičkog/ćelijskog sistema koji je u dinamičkom odnosu sa kompleksnim regulatornim energetske poljima. Vibracijska medicina pokušava da leči bolesti manipulišući tim finotvarno-energetskim poljima tako što se energija usmerava u telo, umesto da se manipuliše ćelijama i organima pomoću lekova i hirurgijom.*
- 3. Holografski princip kaže da svaki deo sadrži informacije o celini. Ovaj princip se ogleda u činjenici da svaka ćelija ljudskog tela sadrži DNK bazu podataka potrebnih za izgradnju čitavog ljudskog tela.*
- 4. Etersko telo je holografsko energetske polje ili matrica koja nosi informacije o rastu, razvoju i obnavljanju fizičkog tela. Dok geni u DNK usmeravaju molekularne mehanizme koji upravljaju razvojem svake ćelije, etersko telo upravlja prostornim odvijanjem genetskog procesa.*
- 5. Na kvantnom nivou subatomske čestice, sva materija je bukvalno zamrznuta, partikularizovano energetske polje (npr. zamrznuta svetlost). Kompleksni agregati materije (tj. molekuli) su ustvari energetske polja.*
- 6. Kao što svetlost ima određenu frekvenciju ili frekvencije, tako i materija ima frekvencijske karakteristike. Što je frekvencija materije viša, materija je manje gusta, i ima više osobina «finotvarne materije». Etersko telo je sastavljeno od materije sa višom frekvencijom od fizičke materije, otuda se ta materija naziva finotvarnom materijom.*
- 7. Sam univerzum može biti ogromna slika energetske interferencije istih karakteristika kao hologram. Dešifrovanjem malog dela ovog holograma, možemo doći do informacija o čitavom univerzumu. Selektivno fokusiranje svesti putem vidovnjačkog uključivanja može imati potencijal za dekodiranje holograma univerzuma.*

8. Kretanje životne sile kroz fiziološke/ćelijske sisteme vođeno je finim obrascima eterskog tela kao i frekvencijski višim unosom u ljudski energetski sistem. Razne vrste vibracijskog isceljivanja, kao što su homeopatija, cvetni ekstrakti i kristali, mogu da utiču na ove fine obrasce kako bi se poboljšalo ljudsko funkcionisanje i izlečile bolesti.

(...)

** Dalje u tekstu skraćeno Kurs. (prim. prev.)*